

چاپی چواردم

زنجیره‌ی ژیاذه‌وی که سایه‌تی نافره‌تی برودار (۱)

کۆسه‌کانی حجاب

بەڵا پۆشی

منندی اقرأ الثقافی

www.igra.afhamontada.com

وه‌رگیرانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه
غازی اسماعیل میروسته‌می

ناماده‌کردنی
حسام الدین جودت
پیش نویژی مزگه‌وتی شافعی

لتحميل كتب متنوعة راجع: «منتدى اقرأ الثقافي»

يؤدبنا الله تعالى بخيرها كتّيب: سهرهاني: «منتدى اقرأ الثقافي»

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زنجیره‌ی ژيانده‌وی که سایه‌تی نافرته‌تی بر وادار (۱)

کۆسپه‌کانی حجاب

﴿بەلا پۆشی﴾

ناماده‌کردنی

حسام الدین جودت

پیش‌نوێژی مزگه‌وتی شافعی

وه‌رگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه

غازی اسماعیل میرۆسته‌می

چاپی چواره‌م

هه‌ولێر - ۲۰۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی کتیب: کۆسپه‌کانی حیجاب
ناماده‌کردنی: حسام الدین جودت
وه‌گیرانی: غازى اسماعیل میروسته‌می
تایپ و دیزاین: سرود مسته‌فا کریم
سه‌رپه‌رشتی چاپ: نه‌ه‌رو مه‌حمود
نۆره‌ی چاپ: چاپی چوارم

له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۳۴) سالی (۱۹۹۹) دراودتی

له‌ بلاوکراو‌مکانی کتیب‌خانه‌ی

اره‌سه‌ن و غازى

هه‌ولیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا
وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ
(٢٦) (الأعراف)، واته: نهی نهوهی نادهم به راستی نیمه پوشاکی
له بارمان بؤ فرهاهم هیتاون، عه ورت و نهوهی پیتان ناخوشه
ده ربکه ویت دای نه پوشیت، هه روه ها جل و بهرگی جوانیش که
خوتانی پی برازیننه وه (به لام بیرت نه چیت) که پوشاکی ته قواو
خواناسی چاکترو به فره پتره، نهو پوشاکه (ماددی و مه عنه ویانه)
له نیشانهو به لگه کانی خودای گه وره ن بؤ نهوهی یاده وهری
وه ربگرن و (یادی به هشتبکه ن) ته فسیری ناسان لا په ره (١٥٢).

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً
(٢٨) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (٢٩) وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (٣٠) (الفجر)
(٢٧) شایه نی باسه به نیمانداری سه رفراز له سه ره مه رگدا
ده وتریته نهی خاوه نی دل و ده روونی پر له نارامی (نهی
ناده میزادی ژیرو هوشمه ند که له ته مه نی کوتایی دنیادا
په روه ردگارت ناسی و به جوانی ده ته پرست.. (٢٨) بگه ریوه بؤ
لای په روه ردگارت که تو له و رازیت و نهویش له تو رازیه. (٢٩)
ده بچوره ریژی به نده چاکه نازدارو به ریژه گانه وه. (٣٠) بچوره
به هه شته خۆشه رازاوه که مه وه. ته فسیری ناسان لا په ره (٥٩٤).

پیشہ کی چابی چوارہم

تہنہا بہ ناوی خواہ میہربان

بۆ چاپی چوارہمی . ئەم نامیلکە یە ، لە بەرنامە دانەبوو هیچ
پیشەکیەك بنووسین ، بەلام قەدەری خوا وابوو لەدوا ساتەکانی
بەرلە چاپ گەیاندنی ، کورتە نامە یەکم بۆ مات لەلایەن بڕایەکیەو
کە ئەمە دەقەکیەتی : خوشکێکی موسڵمانی بالاپۆش خاوەن
بڕوانامەی دکتۆرا ، لە یەکیەک لە زانکۆکانی لندن وتاریک یان
لیکۆلینەو یەك پیشەکش دەکات ، کەتوانی سەرئەجی
ئامادەبوان پاکیشیت ، دواي تەواوبوونی کۆرەکە
پۆژنامەنووسێک لێی نزیک دەبێتەو و پێی دەلێت : بەراستی
ئەو زانیاریانەی پیشەکش کردن لەگەڵ چۆنیەتی جل و
بەرگەکەت ناوەشیتەو ! ئافەرەتەکش پێی دەلێت : باشە تۆ
زانیاریت هەیە کە لە سەرەتای بوونی مەزۆف لەسەر زەویدا پەوت
بوو و بەرە بەرە لەگەڵ پیشەکەوتن و پەرەسەندنی هزرو
فیکری زیاتر خۆی داپۆشیو و جل و بەرگی باشترو پۆشتەتری
دەبەرکردوو ؟ ئەویش دەلێ بەلێ وایە .

ئافەرەتە موسڵمانەکش پێی دەلێ : دەباش بزانە ئیستا من
گەشتومەتە ئەوپەڕی پیشەکەوتنی هزرو هۆشمەندی لەبەکار
هێنانی جل و بەرگ بۆ داپۆشینی جەستەم .

وەرگیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وعلى اله وصحبه أجمعين.

پیشه کی چا پی یه که م :-

له بهر گرنگی رۆلی ئافرهت له خێزان و کۆمه‌لگادا، واما به چاک زانی که ئه‌م ئامیلکه‌یه، بخه‌ینه به‌رده‌ستی خوشکانمان به‌تایبه‌تی، له‌کاتی که دۆژمنان و ناحه‌زانی ئیسلام، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌که هه‌ڵده‌ده‌ن و شالۆی ژه‌هراوی ده‌که‌نه سه‌ر ره‌وشت و په‌یوه‌ست بوونمان به‌فرمایشته‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌یان‌ه‌وێ شیرازه‌ی خێزانمان ئی هه‌ڵوه‌شیننه‌وه و به‌ره‌و هه‌ڵدێر، راگوێزمان بکه‌ن.

جا خۆشکی به‌ریزم خوشکی مسوڵمانم:

- ئایا تو ... به‌خته‌وه‌ریت ده‌وێت؟
- ئایا ئارامی و هیمنیت ئاواته؟
- ئایا ده‌ته‌وێت به‌وپه‌ری رێزو ره‌وشت به‌ریزی یه‌وه‌ بژیت؟
- ئایا ده‌ته‌وێت دووربیت له‌ په‌لاماری ئه‌وانه‌ی، دوورن له‌ هه‌موو پیوه‌ریکی ره‌وشت و مرقایه‌تی؟ بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ هه‌موو پرسیارانه، ئه‌وا خودای گه‌وره بانگه‌یشت ده‌کات بۆ گه‌یشتن به‌ سه‌رحه‌م ئه‌و شتانه‌ی

که هیواو خۆزگه یان بۆ ده خوارزیت.

ههروهك خودای گه وره (جل جلاله) ده فره مویت: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) (الأحزاب: ۷۱) به راستی ئه وانه ی ملکه چی فرماشته کانی خوداو پیغه مبهری خودان، گه وره ترین سه رکه وتن به ده ست ده هیخن، ئه گینا به پیچه وانه کارکردن، بیگومان یاخی بوونه له خوداو پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) به واتایه کی تر، نه گبه تی و مال ویرانیه کی بی وینه ی لی ده که ویته وه که ده فره مویت (جل جلاله): (وَمَنْ يَعَصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا) (الأحزاب: ۳۶)

ئه وه ی یاخی بیّت له ئه نجامدانی فرماشته کانی خودا و پیغه مبهری خودا به راستی ته واو گومرا بوه و گومراییه کی پونونا شکرا.

بۆیه خوشکی به ریزم، زۆر به راشکاوی و راسته وخۆ بیه وه، خوای گه وره بانگت ده کات، بۆ په یوه ست بوونت به فرمانه کانی.

ته نها و ته نه اش، هه ر له ژیر سیبه ری جی به جی کردنی فرمانه کانی خودا، ریزو پایه ی راست و دروستی خۆت ده دۆزیه وه، وه یه کی له و فرمانه گرنگانه ی خودا، بۆ ئافره تان، خۆ داپۆشینه . که زۆربه ی ئافره تان لێی بی ئاگان و په یره ی ناکن! به چه ند پاساو یکی خه یالی و دوور له شه رع. بۆیه با به یه که وه هه ولّ بده یین به پشتیوانی خوا، وه لامی ئه و پاساوانه

بدەينەو، بەو ھىوايەى خوداى گەورە پالپشتمان بىت، بۇ گەياندىنى بە دلەكان. بى گومان، ئەمىرۆ كىتىب و نامىلكەو بابەتتىكى زۆر بۇ ئافرەتان و، لەسەر ئافرەتان بە گشتى دەنوسرىت و بلاو دەبىتتەو، ھەرەھا زۆرىش بەتايىبەتى لەسەر ئافرەتانی بىرودارى بالاپۆش دەنوسرىت .

ئەو ھى ئاشكرايە، پەيوەست بوونى ئافرەت بە پۆشىنى پۆشاكى ئىسلامى، رىزورەوشىت و پاىەى ئافرەت بەرزەكاتەو، ئەم راستىەش زۆرىەى ئافرتان لىى دائىيان، وە دانى پى دادەننن، بەلام بە بىيانوى ھەندىك ھۆكارو پاساو ھىنانەو، خۆيانى لى بە دوور دەگرن، ھەرچەندە لە دل و دەروونياندا دان بەو دەدەننن كە، بە ھەلە داچوون، چونكە ئەگەر بىت و ئەم باسە لەگەل ھەر خوشكىكدا بكرىتتەو، ھەر لەسەرەتاو، كەم تەرخەمى و شەرمەزارى خۆى رادەگەيەنىت. ئەو ھى ئىمە لىرەدا مەبەستمانە ئەو ھى، ئەو ھۆكارو پاساوانە شىبىكەينەو، بە بەلگەى شەرى و عەقلى و زانستى

پشت ئەستوور و دەولەمەندىيان بكەين، چونكە بەشىكى زۆرى ئافرەتانی ولاتانى ئىمە گومراپوونە بە بىرۇبۇچوون و جل و بەرگ و ھەلەس و كەوتى ئافرەتى ولاتى رۆژئاوۋە وئەوانيان كىرەو بە پىشەنگى خۆيان!؟

((كهى و چۆن پىلانى دامالنىن بالاپۇشى لى جىھانى

ئىسلامى سەرى ھەلدا))؟

دوای رووخانى دوا قەلای ئىسلام، مەبەستمان (دەولەتى
عوسمانى)یە، پىش رووخانى، تووشى نەخۇشى و ئايرۇسى
رۇژئاوا بوو، نىشانەکانى ئەو نەخۇشەش لەناو کۆمەلگا بەدى
دەکراو پىی گرفتار بوو، وە ببوو بە بووکە شوشەيەکی دەستی
داگیرکەران، بە ئارەزووی خویان ھەلبەزوو دابەزینیان پى
دەکرد. ھەرەکو ئاشکراشە ھیچ کاتیک داگیرکار و ناحەزانى
ئىسلام حەزىان بە بەرجەستەکردنى شەریعتى ئىسلام
نەکردوو و ناکات، جا چ لە لایەن تاکە کەسکەوہ بیت، یان لە
لایەن کۆمەل و دەولەتەوہ بیت. بۆیە گشت ھۆکارەکانى
وہگەرخستووہ بۆ بەریەرەکانى کردنى ئەم شەریعتە.

وہ ئەوہى زانیومانە، ھیچ حوکمیک لە حوکمەکانى ئىسلام،
تیری تى ئەھاویژراوہ و پىلانى بۆ دانەرژراوہ، بەقەدەر ئەوہى
کە دەرھەق بە شەریعتەکەى کراوہ بەتایبەتى لەو بوارانەى کە
تایبەتن بە سیستەمى خیزانى موسلمان و، تا چ رادەيەک
کەوتۆتە بەر ھێرش و ھەولئ ھەلۆەشانەوہى شیرازەى ئەو
خیزانە ! بەتایبەتیش، بالاپۇشى ژنى موسلمان، ئەو بالاپۇشیەى
کەسایەتى دەپاریژیت و بەرگری لە ناموسى دەکات. ئەوہى
راستى بیت، ھۆکارى سەرەکی ئەو ھێرشە دژوارە ئەوہیە، ئەو

دوژمنانه په یوه نډیه کې به تینیان به دی کردووه له نیوان
 بالاپوشی و پاریززای که سایه تی و ناموس. جا لیږه دا
 بهرجه سته کردنی شه ریه تی خوداو، هه ولدان بۆ وه ده ست
 هینانی هیژ، هه روه کو خودای بالاده ست فه رمانی پی کردوین،
 میلله ت (الامه) ده پاریززیت له پیلانی دوژمنانی. وه خیزانی
 مسولمانیش، به ردی بناغه ی دروست بوونی کومه لگای نیسلا می
 یه، بالاپوشیش، به شیکه له و به رده که ده پیاریززیت له
 مه به سته گلوه کان و دزانی عه رزو ناموس، هه روه ک چۆن له
 هه مان کاتدا که سایه تیه که شی ده پاریززیت له توه وه ی له نیو
 کومه لگای تر دا. بۆیه بیگانه زۆر په رۆش بووه له که یشتن به
 ئافره ت و ژنی موسولمان، بۆ ئه وه ی بگات به و مه رمانه ی کاری
 بۆ کردووه و هیوای بۆ خواستووه له ناو کومه لگای مسولماناندا،
 تا وای لی هات (خه لافه) تیان رووخاندو جه سته که شیان پارچه
 پارچه کرد بۆ چه ند پارچه یه کی:

● جیاواز له بیرو بۆ چوون ...

● جیاواز له چۆنیه تی فه رمانره وایی ...

● ناریکی و ناکوکی له نیوانیاندا له زۆریه ی کاته کاند، بۆ
 راستی و سه لماندنې گوته کانمان، هه ریه کیک له ئیمه نه که ر
 سه یری نه خشه ی جیهانی نیسلا می بکات، ناله باریه کی
 زۆرمان بۆ ده رده که ویت له نیوان ئه و ده وله تانه دا، ناکوکی
 له سه ر سنوور و شتی تری دروستکراو ... وه دیارترین
 به لگه ش له سه ر ناکوکی و په رته وازه یی و نه بوونی یه کریزی،

له كۆنگرهكانى سهرانى دهولتهكانى جيهانى ئىسلامى بهدى دهكرىت. چونكه بىگانه سهركهوتوو بوول دانانى پياوانى خوى له پۆستى بهرپوهبردنى ولاتان، بهناوى ئازادى و ديموكراتى بهرژهوهندى ميللهت. وه ههرپهناوى ئازادى، ژنانيان فريوداوه، بهرهو لاسايى كردنهوهى ژنانى خوانهناس، بهو بيانوهى كه: (تاوهكو ئافرهت بالاپۆشهكهى فري نه دات، ناتوانيت بهرهو پيشكهوتن و بنياتنانى شارستانيهت ههنگاو بهاويت)! ؟ ئه و ئافرهتەش، به هيوای وه دهست هينانى پلهيهكى بهرزترى ژيانى و گهيشتن به كاروانى ئافرهتى بيانى، ئالای سېى هه لكرىو (حىجاب) هكهى فري دا. ئاخى خوشكى من .. تو مسولمانيت و خاوهن بىرو باوهپىكى خاوين و بىگهرديت، ئاينى تو ئىسلامه، ئاينى نهوان لهوانهيه له جولهكه وه سىرانيش دوور بيت! چيت داوه لهوان؟ تو وابكه نهوان بهرگهكهى تو بپوشن، بهرگهكهى تو زياتر ريزو شكودارى بهزن ده دات. دوژمنانى بالاپۆش، جۆرهها پلان و نهخشهيان دارشتوه بو له خسته بردن و سهرايشيواندى ئافرهتانى مسولمان، بو ئه وهى دايمال له بهرگه پيرۆزهكهى، جا ههرجاره و به ناويك:-

١- واين تيگه ياندوه كه شارستانيهت دروست ناييت، مه گهر به فريدانى بالاپۆش نه بيت! .

٢- ئى شاردنه وهى گرفتارى و دهرده سهرپهكانى ئافرهتانى رۆژئاوا، كه تا چ رادهيهك باجى ئه و خو رووت كردنه وهيان

داوهو چی به سهر بانگخو ازانی نه و نازادیه ی نه وانی هیناوه ؟
 ۳- وایان تیگه یاندوه که ناینه که ی مایه ی دواکه و تنیه تی و،
 نه گهر خوی له ناینه که ی جیا نه کاته وه، ههروه ک چون
 (ناژه لی سه ربړاو که ور ده کریت)، هه میشه به نه زانی
 ده مینیتته وه. نه میش وه ک گوپرایه لیک وازی له ناینه که ی
 هینا، که پیرۆزترین و به هادارترین پله ی که سایه تیه تی، له
 نه جامدا بی ئاین و بی بالاپۆش مایه وه (نه میشم چوو،
 نه ویشم چوو).

۴- به کارهینان و وه که رخستنی ئافره تی موسولمان، بۆ مه رامه
 پیسه کان.

۵- به فیڕکردنی زانسته کۆمه لایه تی یه کان و هونه ریه کان و
 نه ریتی رۆژئاوایی، جا چ له ناو ولاتانی خۆیان بیّت، یان له
 هه نده ران، له کاتی کدا ئافره تی موسولمان پیویستی به
 زانسته ته کنه لۆژیه کان هه یه، که رۆژئاوا بۆ خوی قۆرخ
 کردوه.

۶- فریودانی به زوق و برقی جل و بهرگ، که گوایه نه و جل و
 بهرگانه شه خسیه ت به ئافره ت ده ده ن ! لیڤه دا مامۆستا
 (عبدالصبور شاهین) که پێشه کی بۆ په رتووک (الاسلام
 یتحدی) نویسیوه، که دانه ره که ی (وحیدالدین خان) ه
 ده لی: (ئیمه ناتوانین به ئاسانی له شه پۆله کانی زال بوون
 به سهر کۆمه لگا کانه مان تی بگه ن، مه گهر به تیپینی کردنی
 نه وه نه بیّت، که تا چ راده یه ک! ئافره تانی موسولمان له

زۆربەى ولاتانى رۆژه لاتدا شوین که وتوی هه موو نه و
 شتانه که له نه وپوپا و نه مریکا دا سه ره لده دن له جل و
 بهرگ. نه گهر به کیک له (مانکان)، به ک سانتیمه تر له
 سه ره وهى نه ژتو له بهر بکات، نه و کچانمان ده ست
 پیشخه ری ده کهن له کورتکردنه وهى به نه ندازه ی به ک بست
 و گرینگتریش له مه: نه وه به که گه وره به پێوه به رانی نه و
 کارگانه، بواریان بۆ ره خساوه که زال بن به سه رکچه
 رۆشنه بیره کان. له کاتی کدا خاوهن نه و کۆمپانیایانه ش
 زۆربه یان ماسۆنین. هه ره ک بلێت نه مانه (ئافره ته کان) هه ر
 هه موویان نه ندای به ک تیپی مۆسیقان و (مایسترو) له بهر
 ده میان وه ستاوه و به ئاماژه کردنیکی په نجه ی، یان
 گۆچانه که ی، هه ر هه موو نه ندامه کانی (مۆسیقا ژه نه کان)
 ده که ونه جووله، به گوێره ی ئاراسته ی جووله ی به نجه که ی،
 هه ره ک مه پ^(۱).

۷- هه لفریودانی ئافره تی موسوڵمان، به قه له مه کانی نه و
 که سانه ی که ناردرانه ولاتی رۆژئاوا، نه وانه ی که پیش
 هه موو که سیك فریودرابوون، له وانه ش که ناویان دینین،
 زانای نه زه هری (رفاعة طهطاوی) به که (۵) پینچ سال له
 پاریس ژیا نی به سه ر برد (۱۸۲۶-۱۸۳۱)، که زۆر دلگێرو
 سه رسو پماو ببوو به فره نساو، به که م که س بوو که

^۱ الاسلام يتحدی (وجیدالدین خان) - تقدیم عبدالصبور شاهین.

بانگه‌وای بۆ ئازادکردن و سفوری ئافرهت کرد.
دووهمیشیان، (خیرالدین التونسی)بوو، ئەویشیان (٤) سال
له پاریس مایه‌وه (١٨٥٢-١٨٥٦) ئەویشیان تۆی رۆژئاوایی
له‌گه‌ل خۆیدا هێنا و له‌ناو خاکی ولاتانی ئیسلامی دا ناشتی.

((بانگه وازانی سفور له میسر))

میسر، به گرینگترین خالی کارتی کردن داده نریت له جیهانی نیسلامی و عهره بیدا به گشتی، به وهی که شوینیکی گرنگی هیه له گواستنه وهی هزرو هه لویسته کان به ئاسانی و، رۆلنکی کاریگه ریشی هیه به دریزایی میژووی نیسلام، چونکه:

۱- گه وره ترین ده ولته تی عهره بیه له پرووی دانیشته ووه.

۲- گه وره ترین ده زگای ئایینی له سه ر خاکی میسر

دایه، ئه ویش (زانکۆی ئه زه هره) که خاوه ن میژوویه کی

دیرینه و ریزگه به که له ریزگه کانی هزرو فیهی نیسلامی.

بۆیه رۆژئاوا، زوو لئی وه خۆ که وتوو، گرنگیه کی نۆری پێدا،

مه گه ر گرنگیه کی له و چه شنه به تورکیا درابیت، کاتی که

پایته ختی خه لافه تی نیسلام بووه. گومانی تیدا نیه میسر

شانۆیه که بوه بۆ چه نده ها مه سه له ی ترسناک و، شوینی

سه ره لدانی هه لویست و مه ردایه تی بووه که نۆر به به رچاوی

رۆلایان هه بووه له جیهانی نیسلامیدا. وه دۆسیه ی سفور، که

ئیمه لیره دا مه به ستمانه، مه سه له یه که له و مه سه له ترسناکانه ی

که له میسر ده سستی پێ کردووه و، شانۆیه که بووه بۆ بینینی ئه و

ده وره که به گه وره ترین مه ترسی داده نریت له میژووی

نوێماندا^(۱).

^۱ حجاب المرأة المسلمة (۴۰۳) محمد فواد.

ئەوئى بىھەيت شارەزا بىت لە مېژوئى بەناو (ئازادکردنى - ئافرەت) لە مېسپدا، بۆى دەردەگەوئىت كە رەگى ئەو بزووتنەوئى دەگەپئىتەوئى بۆ سەردەمى (مەھمەد ئالى پاشا) ئالى مېسپ، كاتىك چەند كەسكى خوتىندەوارى رەوانەئى فەرەنسا كەرد بەو نىازەئى كەلەوئى فېرى زانست و تەكنولۇژىيان.

يەكەك لەوانە شېخ (رفاعة طهطاوى) بوو، كەلەمەوئىر باسما لىئە كەرد، ئەم (رفاعة) يەكەم كەس بوو كە مەسەلەئى (ئازادکردنى ئافرەت) وروژاندەوئى لە مېسپ لەسەدەئى نۆزدەئى زايىنىدا، بەمەش داب و نەرىتەئى بەد و نامۆى بەدەئىنا و ئۆى ئەو جۆرە دەنگانەئى لە كەلگەئى پەرەردەئى ئىسلامىدا ناست، ئەو كەرەشى زىاتر لە كەتەبەكەيدا بەناوئى (تلخيص الابريز فى تلخيص بارين) رەنگى داپەوئى، كەلە لاپەرە (۲۵) دا دەلئى: (بالأبش فریدان و تیکەلأوى لە نىوان هەردوو رەگەزەكەدا، كاریك نە بېتە هۆى گەندەلئى) وەیان دەلئى: هەلپەركى لەسەر شىوانى رۆژناوئى، لادان نە لە ئاين و كاریكى بى شەرى نە بەلكو رىكى و جوان نىشاندانى جەستە و لەنجەو لاریەئى) يەو وە لە سالى (۱۸۹۴) دا واتە (۱۲) سال دواى داگیرکردنى مېسپ لە لایەن ئىنگلیزەكانەوئى، يەكەم كەتەب لە ولاتى مېسپ كەوتە بازار، كەتەبەك بوو بەناوئى (ئافرەت لە رۆژەلأندا)، كە (مرقص فهمى) دەرى كەرد، ئەو نووسەرەش كەسكى خاچ پەرستى داخ لە دل بوو، كەلەو كەتەبەيدا زۆر بە ئاشكراو، بۆ يەكەم جار لە مېژوئى ئافرەتەئى موسولماندا شتى وا كراوئى هەموو هەولەكانىشى بۆ گەشتن بەم (پېنج ئامانجانە) بوو:

۱- له ناوبردنی بالاږوشی ئیسلامی.

۲- ئاسایی کردنی تیکه ل بوونی ئافرهت به پیاوani بیتگانه.

۳- تهسك كرده وه و ئابلوقه دانی بواری ته لاق دان و پیویست کردنی ته لاق دان له بهردهم قازیدا.

۴- قه دهغه کردنی فره ژنی.

۵- ئاسایی کردنی ژن و ژنخوازی له نیتوان موسولمانان و قیبتی یه کان. وه له سالی (۱۸۹۸) دا کتیبیکی تر له به ناوی (نازادکردنی ئافرهت- تحریر المرأة) له لایهن (قاسم امین) له چاپدرا , له دواي ئه ویش کتیبیکی تر به ناوی (المرأة الجديدة) ئافرهتی نوی, ئه م قاسم ئه مینه, که سیکی کورد بوو, چوو بو پاریس بو ئه وهی خویندنی له وئ ته واو بکات! له وئ دوستایه تی له گه ل کچیکی فه ره نسی دروست کرد به ناوی (سلافا) که هه میشه هاوه لایه تی ده کرد بو نئو کۆمه لگاکانی فه ره نسی, فه ره نساش له و کاته دا, بزووتنه وه یه کی ئافره تانی ئی وه گه پکه وتبوو هه روه کو له ئینگلته راو ئه مریکا شدا هه بوو, هه موو ئه و بیروکانه قاسم پیاننه وه دلگیر بوو, وه قاسم پالېشتیکی باشی ئی کرا له لایهن (شیخ محمد عبده) و سه رکرده ی ئه و کاته ی میسر (سعد زه غلول), پارێزگاریشی ئی ده کردن له و بیرو بۆچونانه ی ده رباره ی ئازادی و سه ره بستی. هه رچۆنێک بیت قاسمیش وه ک (طهطاوی) مه رامی ئه وه بوو که ئافره ته کانمان وه ک ئافره تی ئه وپوپی په روه رده بکه ین و نه رمی بنوینین و چاو بپۆشین له تیکه ل بوونیان له گه ل پیاوانی

بیگانه دا.

قاسم له کتیبه کهیدا (المرأة الجديدة) دا ده لئی: ئافرهت هه ر ده بیئت له ماوه به کی نزیکدا بگات به و ئاسته ی که نه و په پی داواکاریه کانی تیدا رهنگ بداته وه، له یه کسان بوونی له گه ل پیاواندا، له گشت مافه کاندوا، هه ریه که له و دوو ره گه زه له گه ل یه کتردا تی که ل بن . لی ره دا بۆمان ده رده که ویت قاسم هیوا ده خوازی که ئافره تانی موسولمان له شیوه ی ئافره تانی ئه وروپا ببینیت، که چی ئافره ت ئازاد نه بوو! به لکو به شیوه یه کی ناله بارتر که و ته ناو داوی ده ست به سه ری و جاهیلیه تیکی تازه تر. وه به نه مانی ئه و که سانه ی وه ک (طهطاوی و قاسم امین)، ئافره تان خو یان ئه و ئالایه یان وه رگرت، ئافره تانی دلگیر به ئه وروپا ده ستیان کرد به بانگخوازی بۆ سه ره به ستی و بالاپۆش فریدان و، وازه تیان له هه موو ئه و شتانه ی که په یوه ندیان به ئیسلامه وه هه یه، وه (هدی شه عراوی)^(۱) یش، یه کی که بوو له و ئافره تانه ی که به شداری له شوپشی (۱۹۱۹) دا کردبوو، به سه رکردایه تی (سعد پاشا

^۱ (هدی شه عراوی) کچی محمد پاشا سولتانه، ژنی علی شه عراوی پاشایه، دلگیر ببوو به ژنی حسین رشدی پاشا، که فه ره نسی بووه، په یوه ندیه کی به تینی هه به وه له گه ل ئه و ژنه فه ره نسیه، به واتایه کی تر هه ر په روه رده ی ژیر ده ستی ئه و بووه بۆ کاریکی گرنگ. له کاتی نویسی ئه م نامیلکه یه، ئیستا له سه ر شاهه کانی ته له فریونی میسر، زنجیره یه که په خش ده کریت وه ک ریزلینانیک له (هدی شه عراوی) که روژنکی به رچاوی هه بووه، له سه رکردایه تی کردنی پیلانی دژ به حیجاب.

زغلول) و ئه‌ویش به‌ره‌و فەرهنسا که‌وته پێ، له‌ سالی (١٩٠٩) دا
 سه‌ردانی پێشانگاگانی فەرهنسای کرد و چاوی که‌وت به‌ جل و
 به‌رگه‌کانیان، که‌ سه‌ره‌تای راپه‌پینی ئافره‌تی ئه‌وپویی بوو،
 هیوای خواست بتوانی ئه‌و شیوازه‌ له‌ میسپردا به‌رپا بکات، ئینجا
 گه‌رپایه‌وه‌ میسپ و هه‌ر که‌ له‌ فرۆکه‌ دابه‌زی سه‌رپۆشه‌که‌ی فری
 داو، یانه‌یه‌کی رۆشه‌نبیری ئافره‌تانی دامه‌زاند به‌ ناوی
 (کۆمه‌له‌ی پیشکه‌وتنی ئه‌ده‌بی ئافره‌تان). وه‌له‌ قاهره‌ بوو به‌
 یه‌که‌م سه‌رۆکی (یه‌کێتی ئافره‌تانی میسپ)، وه‌ چه‌ند
 ده‌نگیکی تر به‌رزبوونه‌وه‌ که‌ بانگه‌واریان ده‌کرد بۆ سه‌ربه‌ستی
 و، به‌رده‌وام کاریان ده‌کرد تا شۆری یۆلیۆ له‌ سالی (١٩٥٢) له‌
 میسپ به‌رپا‌بوو زیاتر بواریان بۆ ره‌خسا، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌ی
 که‌ (جمال عبدالناصر) هه‌موو ئه‌و داوایانه‌ی که‌ ئافره‌تان داوایان
 ده‌کرد پێیانی به‌خشین، به‌لکو زیاتریشی پێ به‌خشین! ته‌نانه‌ت
 ئه‌و شتانه‌ی که‌ هه‌شتا ئافره‌تان خۆیان بیریان لێ نه‌کردبۆوه‌!
 به‌ته‌واوی رێگه‌ی پێدان له‌ بالاپۆشی فریدان! . که‌چی رۆلی
 (نوال سه‌داوی)ه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ وته‌کانی ده‌خه‌ینه‌ به‌ر چاوان
 که‌به‌سه‌ر به‌ژن و بالای (الحاد) دا هه‌لده‌لی و به‌چاکه‌ ناویان
 ده‌بات و ده‌لی: (په‌وا نیه‌ ئه‌وه‌نده‌ خۆمان گۆشه‌نشین بکه‌ین تا
 ئه‌و راده‌یه‌ی گومان و سه‌رزه‌نشستی بیرو بۆچوونی زانایانی
 (به‌رزی) وه‌ک فرۆیدو مارکس بکه‌ین که‌ جیهان، دان به‌ چاکه‌و
 خزمه‌ت گوزاری یه‌کانیان داده‌نێت له‌ پیشخستنی کۆمه‌لگای
 به‌شه‌ریه‌تا)!

بەم جۆرە ئەو دەنگانە، کەسى وایان دەست کەوت، لە شوێنە جیا جیاکانی ولاتانی عەرەبیدا، کە گوێیان بۆ شل بکەن بەم شیۆه یە شۆپشی (سفور) دەستی پێ کرد و کۆتایشی نەهاتوو. پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) راستی فەرموو کە دەفەر مووی: (لَتَتَّبِعَنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شَبْرًا شَبْرًا وَ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جَحْرَ ضُبٍ تَبِعْتَهُمْ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ فَمَنْ؟!) (رواه البخاری و مسلم).

بەلێ دەگە پێنەو سەر دابوو نە ریتی میللە تانی پێش خۆتان، بست بە بست، گەز بە گەز (بال بە بال)، تا ئەگەر چوونە ناو کونی بزن مشکیشەو! شوێنیان دەکەون، وتمان ئەو پێغەمبەری خودا مەبەستت جوله کەو دیانەکانن (گا ورەکان)؟ وتی (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو کی؟! هەر ئەوان. چ چەرخیکە؟ بەلێ ئەمە چەرخێ پاشە کشی یە، کە بەر بەرەکانی میللە تانی ئیسلامی دەکات، میللە تانی رۆژئاوا پلانمان بۆ دادەرێژن و ئیمەش لاساییان دەکەینەو لە جل و بەرگ و گشت بواریەکانی تری کۆمەلایەتی، بەتایبەتی دواى ئەو ی کە جیهان بوو بە گوندیکی بچوک، ئەو پوڵە تە جیهان گەریە کاریگەریەکی زۆری کردە سەر ئافەرەت و کۆمەلگا، بەلام هەرچەندە ئافەرەت شوێنکەوتووی ئەو دەنگە نامۆیانە بێت، بەهۆی ساویلکایەتیەو، هەر دەبێ پۆژیک لە پۆژان وشیار ببێتەو، ئاگاداری بێتەو کە چ خلیسکێن و پیلانیکی بۆ سازاندراو؟! جا با تیکرا و ویکرا بە چاوی دل لەم ئایەتە وورد بینەو، بۆمان

روون ده کاته وه، که خو دامالین له جل و بهرگی حه شمه ت
 کاریکێ شه یه تانیه، خودا (جل جلاله) ده فه رمو یه ت: (یا بَنی آدَمَ
 قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکُمْ لِبَاسًا یُوَارِی سَوْآتَکُمْ وَرِیشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰی ذٰلِکَ
 خَیْرٌ ذٰلِکَ مِنْ اٰیَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّکُمْ یَذَّکَّرُوْنَ * یا بَنی آدَمَ لَا یَفْتِنَنَّکُمُ
 الشَّیْطَانُ کَمَا اَخْرَجَ اٰبَیْکُمْ مِنَ الْجَنَّةِ یَفْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِیُرِیَهُمَا
 سَوْآتِهِمَا اِنَّهٗ یَرَاکُمْ هُوَ وَقَبِیْلُهُ مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا
 الشَّیَاطِیْنَ اَوْلِیَاءَ لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ) (الاعراف: ۲۶-۲۷)، واته:
 نه ی نه وه ی ئاده م، شه ی تان ئیوه ش له خسته نه بات، هه روه ک
 باوک و دایکتانی له خسته بر دو له به هه شتدا به ده رکردنی دان،
 له کاتیکدا دهستی کرد به دامالینی پۆشاکه کانیان تا عه وره تیان
 پیشانی به کتر بدات، بیگومان شه ی تان و دارو دهسته ی ئیوه
 ده بینن، له شو ی نیکدا که (دنیا یه) ئیوه ش نه وان نابینن، جا
 دلنیا بن که ئیمه شه ی تانه کانه مان کردوون به دوستی نه و
 که سانه ی باوه ر ناهینن. (ته فسیری ناسان - لا په ره (۱۵۲)، چاپی
 هه شتم).

((رۆژنامەگەری و سفور))

رۆژنامەگەری بە ھەموو بواری بابەتەکانیەو، گرنگیەکی زۆری داوێ و دەدات بە ئافرەت و مەسەلەکانی، مەبەستیشتی تەنھا شکاندنێ ئەو ناوێرە یە کە ئایینی پیرۆزی ئیسلام دایناوێ لەسەر پێرانیسیی پاراستنی ئافرەت، بۆ ئەوێ نەکەوێتە ناو تۆپی دوژمنان و نەبێتە نیچێرو، نەبێتە بوکۆکە یەک بە دەستیانەو، ھەرەھا نەبێت بە ئامرازێکی رابواردن و تێکدان. ھەرەکو (بروتوکولات الصهیون) بۆی دەچێت لە ژێر دروشمی (ئازادیەکانی ئافرەت) و (مافی ئافرەت)دا، کە زۆریەکی لێکۆڵینە رەوێکان جەخت لەسەر ئەوێ دەکەنەوێ و دەلێن: (تا ئێستاشی لەگەڵ دابێت ئافرەت وەک کالایەک، جۆلەکەکی جیھانی کاری پێ دەکات و، رۆژنامەگەریش، تاکە ھۆکاریکە بۆ جێ بە جێ کردنی مەرامەکانیان). دەتوانین کاری رۆژنامەگەری لە فریودانی ئافرەتدا لەم چەند خالێدا پوخت بکەین:—

۱- رەخساندن و بلاوکردنەوێ بواری بەدەرخیستنی جەستە و ھەلگەپاندنەوێ لەو راستیەکی کە لەسەری دروست کراوێ کە فێترە (فطرة)یە. گرینگی دان بە مۆدیلات و ئاھەنگەکانی شەوان و پێشپێکی شاجوانی و بلاویبونەوێ دەنگ و باسی ھونەرماندان و راقسەچیەکان ...

۲- تیکه لکردنی پیاوه تی و می یه تی و گۆپاندنی نیږ بۆ می
و می بۆ نیږ له شیواژدا، بهو شیوه یه ی که پیاو جل و
به رگی ئافرهت بپۆشی و ئافرهتیش جل و به رگی پیاو.

۳- هاندانی ئافرهت له به کارهینانی حه بی (منع الحمل)، که
بلاو بوونه وه ی ئه م جوړه حه بانه (به بی سانسۆر)،
هاندهریکه ریگایه که بۆ بلاو بوونه وه ی کاری نابجی و
هه لوه شان وه ی شیرازه ی خیزان.

۴- بلاو بوونه وه ی چهنده ها رووداوی په یوه ست به
(شه پره ف). که له کۆمه لگاکانی ئه ورپیه کاندای رووده دات
و، وای ده خاته به رچاو، که ئه م جوړه په یوه ندیان
شتیککی ئاسایین و (مه سه له ی شه پره ف و پاراستنی)،
شتیککی بی مانایه و نابی خۆمانی له سه ر بیزار بکه یین و!
وای بلاوده که نه وه که (حه رام) هیچ رۆلکیکی نه له و
په یوه ندیان ده، به لکو شتیکی سروشتیه و هیچ کارناکاته
سه ر کۆمه لگا! به تایبه تی له ریگای زنجیره
دۆبلاژکراوه کاندای.

۵- به رز راگرتنی پله و پایه ی ئه کته ره کان و ده یانکه ن به
نموونه ی به رزی کۆمه ل له بواری جل و به رگ و خواردن
و داب و نه ریتی رۆژانه یاندا.

۶- ره تکرده وه ی رۆلی سه ره رشتی پیاو به سه ر
ئافره تاندا.

۷- فیل و گهنده لی کردن له وه لامدانه وه ی گپروگرفتی

ئافرتان، به‌وهی له ئەنجامدانی تاوانی ره‌وشتیه‌وه
رووده‌دهن ده‌خرینه‌ قالی (ئازادی که‌سایه‌تی) و هیچ
که‌س مافی نه‌وهی نیه‌ لی‌پرسینه‌وهی له‌گه‌ڵ بکات به
ناوی به‌دخویی یان ناپاکی! رۆژنامه‌گه‌ری هه‌ولێ داوه و
پشتیوانی ده‌کات له‌ بانگ‌خا‌زانی ئازادی ئافره‌ت.

((حیکمه تی بالا پوшы))

خوای کار به جی، هر وه کو بۆ هه موو بواره کان سنوور و
حوکمی داناوه، هه روه ها سنووریشی داناوه بۆ پاراستنی
به رژه وه ندی په کانی ئافره ت و دوورخستنی گهنده لی لى يانه وه.
بالاپوشیش حوکمیکه له و حوکمانه ی، که ئافره تی باوه رداری
پى په یوه ست کردوه. که واته کاتى خودای گه وره باسی
بالاپوشی ده کات، روو له ژنانی باوه رداری ده کات به (قل
للمؤمنات) واته (مؤمنات) و (حجاب) یان بالاپوشی، دوو به شن
به یه که وه ته واوکه ری یه کترن، جا نه گه ر ژنیک باوه رداری ته واو
نه بیته هه لبه ته بالاپوشیش نابیت

((نایه ته کانی بالا پوшы))

خودای گه وره بۆ زیاتر روونکردنه وه ی واجب بوونی (حجاب)،
چهنه نایه تی دابه زاندووه بۆ نه وه ی هیچ گومانیک دروست نه بیته
له جى به جى کردن و پوشینی بالاپوشدا، چونکه هه ندی که س
دوودلن و واده زانن بالاپوشی ته نها تایبه ته به ژنه کانی پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم). له م چهنه نایه تانه دا ژور راشکاوانه
خوای بالاده ست روو له گشت ژنانی باوه رداری ده کات و

دهفه رمویت: - (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (النور: ٣١).

واته: - ((به ئافره تانی باوه پدریش بلی: چاویان بپاریزن (له) ته ماشاگردنی نامه حرهم و داویتی خویان بپاریزن له گونا هو جوانی خویان دهرنه خه ن جگه له وهی که دیاره (دهم و چاو و دهست) با سه ریوشه کانیا ن بدهن به سه ر سینه و ملیان دا و جوانی و زینه تی خویان دهرنه خه ن به ته وای ته نها بۆ هاوسه ره کانیا ن نه بیّت، یا ن باوکیان نه بیّت، یا ن خه زوره کانیا ن نه بیّت، یا ن کوپی خویان نه بیّت، یا ن کوپی میژده کانیا ن نه بیّت، یا ن براکانیا ن نه بی، یا ن برازاکانیا ن نه بیّت، یا ن خوشکه زاکانیا ن نه بیّت، یا ن ئافره تیّ که نه بیّت که په یوه ندیا ن هه یه پیّکه وه، یا ن نه وانه ش که که نه یزه کانیا ن (که له بارودۆخی تایبه تی دا هه بوون)، یا ن نه وانه ی که له ماله کانتاندا ده ژین و پیو یستیان به ئافره ت نیه (پیری، یا ن نه خوۆشی،...) یا خود نه و مندالانه ی که هیشتا شاره زاییا ن له ئافره ت نیه و (ئاره زووی ره گه زییا ن بۆ دروست نه بووه و نازانن باسی عه ورت بکه ن) نابیّت ئافره تانی

باوه‌پدار قاچیان دهربخن و پئیان بدهن به زهوی (تا دهنگی
خشل و پاوه‌نه‌کانیان بیت) و بزانیٔ که زینه‌تدارو خشلدارن،
که‌واته هه‌مووتان ئه‌ی باوه‌پداران به‌ره‌و لای خودا و به‌ده‌ست
هینانی ره‌زامه‌ندی ئه‌و بگه‌پینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی رزگارو سه‌رفران
بن)).

۲- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا) (الاحزاب: ۵۹).

واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌هاوسه‌رانت و
که‌چه‌کانت و ئافره‌تانێ باوه‌پدار بلی: که‌به‌ پۆشاکێ بالاپۆش
خۆیان داپۆشن ئه‌وه‌ باشترین شته‌که‌ که‌ پیتی بناسرین، تا ئازار
نه‌درین و (توشی گه‌یرو گه‌رفت نه‌بن) هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام
خوالیخۆش بوو و میهره‌بانه‌ (له‌ که‌موکۆری رابردوتان خۆش
ده‌بیت). لێره‌دا له‌و ئایه‌تانه‌دا چه‌ند حیکمه‌تی‌کمان بۆ
ده‌رده‌که‌وێت که‌ ده‌توانین له‌م چه‌ند خالانه‌دا پوختیان بکه‌ین:

۱- پاک راگرتنی دل و ده‌روون له‌و شتانه‌ی که‌ هه‌ستی
حه‌زو ئاره‌زوو بۆ مرۆڤ دروست ده‌کەن، چونکه‌ دلی
مرۆڤ هه‌رچه‌نده‌ پاک و بێ گه‌رد بیت خاوه‌نه‌کانیان
ناگه‌ن به‌و پله‌یه‌ی که‌ پارێزراو بن له‌و به‌سه‌ر دل
هاتنه‌دا. وه‌یان به‌جۆریک وایان لێ بیت نه‌که‌ونه‌ ناو
تاوان له‌کاتی بوونی هۆکاره‌کانی نه‌جامدانی تاوان.
چونکه‌ ده‌رخستنی جه‌سته‌ (سفوری) ئاگر له‌

هه سته کان به رده دات و حه زوو ئاره زووه کان
 ده رووژینیی، هه ر له بهر ئه وه یه که خودای خاوه ن
 حیکمه ت، ویستوویه تی ئه و دلانه پاک کاته وه و
 هوکاره کانی ئه و به دل هاتنه له ره گه وه نه هیلیت، بۆیه
 بالاپۆشی به سه ر ئافره تانی باوه پدار سه پاندوه به
 (ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ) (الاحزاب: ۵۳).

۲- حیکمه تیکی تری بالاپۆشی، پاراستنی ژنانه له فاسقان،
 چونکه حیجاب سام و شه وکه تیکی تایبه تی خۆی
 هه یه و، ده پیاریژیست له فاسقان و له پلانه
 شه راویه کانیا ن. وه بالاپۆشی ئافره ت وه ک قه لغانیك
 وایه که خۆی پیی ده پیاریژیست، له چاوتی پیرینی
 هه رزه کاران و دل پیس و مه رامه پیسه کان. هه روه ها
 بالاپۆشی وینه یه کی پر له ئاکاره کانی ره نگ دانه وه ی
 بپوا و شه رمه، وه ده رچوونی ئافره ت له سروشتیه که ی
 که پییه وه به نده، به کاریکی دوژمن کارانه داده نژیست
 به سه ر (فطرة) هکه یدا، هه روه ها به سه ر ئه و فرمانه
 خواپیانیه ی که له گه ردوون بلای ی کردۆته وه. بۆیه
 حه رامی کردوه که پیاو خۆی بشو به یینی به ژن و
 هه روه ها حه رامیشی کردوه ژن خۆی بشو به یینی به
 پیاو، چونکه هه ریه که له پیاو و ژن به رگی تایبه تی
 خۆیان هه یه، ئه مه یه سنووری خواجه له نیوان دروست
 کراوه کانی دا، هه روه ها دروستکردنیکی داده روه رانه یه

که بگونجیت له گهل چۆنیه تی پیکهاتهی ههریه که یاندا.

۳- سه پاندی بالاپۆشی به سه ر ژاناندا، ریز لیتانه لیتان، بۆ
ئه وهی ژنایه تیان بپاریزیت. مه به سستیکی تری بالاپۆشی
ئه وهیه که مییه تی، نه تیه کی کاریگه ری پیکهاتهی
ئافره تانه و، (مییه تی) له ئیسلامدا چه مکیکی ته واوکه ری
پیکهاتنیه تی به و چه مکه پیاو ته واوی پیاو ته خۆی
وه ده ست دینیت وه که ره گه زیکی کۆمه لگای به شه ریته،
هه روه ها ژنیش به هه مان شیوه و پێوه ر. بۆیه ده بیته
(ژن) ژنایه تی خۆی بپاریزیت و پیاویش پیاو تهیه که ی
خۆی، هه روکو خودای لیزان ده فه رموویت:

(... هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ) (البقرة: ۱۸۷).

هه ریۆیه ئیسلام، زۆر جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه، که
ده بیته هه رییه که له و دوو ره گه زه، تاییه ته ندیه تی خۆیان
بپاریزن، نه گینا شونا سنامه ی (فطرة)، ده رده که ویت تا چ
را ده یه که، سه رپێچی ناشه رع ی ده کړیت ده ره ه ق به جوانی
ره وشت. جا توخوا ناشرین نی یه؟ که ده بینین (ئافره تانی
موسولمان) به و جوانیه ی که خودا پێیانی به خشیوه له کۆلان و
بازاپو شوینه گشتیه کاندایه سته ی خۆیان نمایشی خه لکانی
بپیکانه ده که ن؟

((خوشکی بهر یزم چین نه وانهی))

بالا پوشت (حجاب) ت لی هه دهغه ده کهن)

خودای گه وره، کاتیك فه رمان به ئافره تان ده کات به
بالا پوشت و خوداپوشین، ته نها بۆ نه وه یه که ئافره ت به پاکی و
رهوشت به رزی بمی نیت هوه و دوور بن له ژیر بارخستن
(استغلال) و، نه کرین به کالایه کی هه رزان به هاو، کپین و
فرۆشتنیان پی نه کریت و، نه کرین به مایه ی پیس بوونی و
تیکدانی شیرازه ی ژیان.

خوشکی بهر یزم، جا لی ره دا با به یه که وه، نه وه کارو
پاساوانه، شی بکه ی نه وه و لی یان بدوین:
خوشکی بهر یزم، چین نه وه پاساوانه ی پنگات لی ده گرن له
حجاب پوشتین؟

پاساوا (العذر) ی یه که م:

خوشکیك ده لیت: من هیشتا نه و بر وایه م لا دروست نه بووه
که بالا پوشت (حجاب) بپوشم، به لام سو پاس بۆ خودا نوێژ
ده که م، رۆژوو ده گرم، زه کات ده ده م و خێرو چاکه ش ده که م!
لی ره دا له و خوشکه مان ده پرسین، ئایا تۆ دانیایت له وه ی که
بهروات به پاستی و دروستی په یامی ئاینی ئیسلام هه یه ؟
بیگومان ده لێ: به لێ بروام پێیه تی، هه روه ها به خۆ

داپۆشینیش، به زمانیش ده‌لێت: (لاله الا الله محمد رسول الله)، که‌واته، بپوای به ئیسلام هه‌یه، وه‌ك ده‌ستوور و یاسا بۆ ژیان و په‌یڤه و پپۆگرام بۆ مرقایه‌تی. دیسان له‌و خوشکه‌مان ده‌پرسین، ئایا بالاپۆش له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا هه‌یه یان نا؟ وه‌ ئایا فرمانی خودای له‌سه‌رنیه؟ نه‌گه‌ر ئه‌و خوشکه‌مان له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌ماندا راستگۆبیّت و عه‌ودالی راسته‌قینه بیّت، له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: به‌لێ ئه‌و خودایه‌ی که‌ بپوامان پێی هیناوه، فه‌رمانی به‌ بالاپۆشی فه‌رموه، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی (صلی الله علیه وسلم) که‌ بپوامان به‌ په‌یامی پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی هیناوه، فه‌رمانی به‌ (حیجاب) کردوه له‌ فه‌رموده‌کانیدا. که‌واته ئێمه‌ چ ناویك له‌و که‌سانه‌ بنیین که‌ بپوای ته‌واوی به‌ ئیسلام و په‌یامه‌که‌ی هه‌یه و له‌هه‌مان کاتدا په‌یڤه‌وی فه‌رمایشته‌کانی خودا و پێغه‌مبه‌ری خودا ناکات؟ ئه‌و خوشکه‌ و نمونه‌ی ئه‌و خوشکه‌مان ده‌بی‌ بزانی، نه‌گه‌ر بیّت و له‌سه‌ر ئه‌و حاڵه‌ته‌یان بمیننمه‌وه، ئه‌وا ناچه‌ ریزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویّت: (إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (النور: ۵۱).

واته: هه‌ر کاتیك بپواداران، گوێبیستی بانگه‌یشتی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌بن بۆ جێ به‌جێ کردنی هه‌ر فه‌رمانیک، ده‌ست به‌جێ و ده‌م و ده‌ست ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، هه‌ر ئه‌وانه‌شن

سه‌ریکه‌وتووی دنیاو دواروژ، که په‌له ده‌که‌ن له راپه‌رانندی شه
 فه‌رمانه، ته‌نجا به‌مه‌ش باوه‌رداران له دوو پوان (منافق) جیا
 ده‌کریته‌وه.

وله شوینیکی تردا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویتی:

(وَقَدْ فِي بُيُوتِكُمْ وَلَآ تَبْرَحْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
 عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) (الاحزاب: ۳۳).

واته: ئه‌ی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، له
 ماله‌کانی خۆتاندا به‌سه‌نگینی بسره‌ون، جوانی خۆتان به‌دیار
 مه‌خه‌ن بۆ پیاوانی بیگانه، هه‌روه‌کو ئافره‌تانی به‌ر له‌هاتنی
 ئیسلام، که‌به‌له‌نجه‌و لار ده‌چوونه بازارپه‌کان و جوانی خۆیان
 نمایش ده‌کرد. به‌لکو خودا فه‌رمانتان پی ده‌کات که نوێژ بکه‌ن
 و زه‌کات بده‌ن و گوێپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر بن
 (صلی الله علیه وسلم). که‌واته‌ لیره‌دا ده‌توانین له‌و خوشکه‌مان
 بپرسین، که‌چۆن له‌و فه‌رموودانه‌ تیگه‌یشتوون؟ ئایا به‌م
 به‌شه‌ی قورئان رازی نیه‌... یان ده‌لی (نؤمن ببعض و نکفر
 ببعض) (المائدة: ۱۵۰).

واته: (باوه‌رمان به‌هه‌ندیکیان هه‌یه‌و به‌هه‌ندیکیان نیه‌) واتا
 (چۆن ده‌کریته‌ دوو شتی دژ به‌یه‌ک، له‌یه‌ک کاتدا کاریان پی
 بکریته‌؟ باوه‌رهمێنان و کوفر کردن! چونکه‌ لادان و باوه‌ر
 نه‌کردن به‌هه‌ندیک ئایه‌ت له‌ ئایه‌ته‌کان، (کفره‌). واتا چۆن
 ده‌بیته‌ باوه‌رته‌ به‌هه‌ندیک له‌ ئایه‌ته‌کانی خودا هه‌بیته‌ و کاری

پئی بکهیت و هه ندیکیش له و ئایه تانه پشت گوی بکهیت، وهك
 جووله که کان؟ وهیان نه و خوشکه بهم شیوهیه له ئیسلام تی
 نهگه یشتووه؟ که واته چۆن په پیره وی تیکرایی گشتی
 فه رمایشته کان ناکات؟ چونکه هه ر نه و خودایه ی فه رمانی داوه
 به نویژ و روژ و زه کات هتد، هه ر نه ویشه فه رمانی داوه به
 پۆشینی بالاپۆش بو ئافره تان.

پاساوی دووهم:

خوشکیکی تر ده ئیت: من برپای ته واوم به بالاپۆش
 (حیجاب) هه یه، به لام دایکم رینگام پئی نادات بیپۆشم! (منیش
 له وه ده ترسم نه گه ر له فه رمانی دایکم ده ربچم نه و خودای
 گه وره سزام ده دات)!

خوشکی به ریزم، ئاشکرایه که خۆشه ویستین که س لای
 خودای گه وره، پیغه مبه ره که یه تی محمد (صلی الله علیه وسلم)
 که ده فه رمویت: (لا طاعة لمخلوق في معصية الله عزوجل)
 (أخرجه مسلم و أحمد).

واته: گوێپایه ئی که سیك ناکریت که له خودا یاخی بوو بیت،
 هه روهك له م فه رمووده یه دا ده رده که ویت که گوێپایه ئی دایک و
 باوک له و کاته دا ده بیت، که نه و دایک و باوک له ژیر
 فه رمانپه وایی خودابن، هه ر یه کێک له وان نه گه ر له سنووری
 فه رمانپه وایه تی ده رچوون، نه و کار به فه رمانه کانیان ناکریت،

ههروه کو قورئانی پیروژ بۆمان روون ده کاته وه و ده فره رمویت:
(وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا) (لقمان: ۱۵).

واته: خودای گه وره رینماییت ده کات و ده فره رمویت،
هه رچه نده دایک و باوکیشت بن، (ئه گهر خوانه ناس) بوون، هه ول
و کۆششت له گه لدا بکه ن و بۆ ئه وه ی هاوه ل بۆ خودا پهیدا
بکهیت و هه لئ بگه رپننه وه، ئه وا به گوئیان نه کهیت، چونکه
گوپرایه لی که سیک ناکریت که له خودا یاخی بوو بیت.

که واته خوشکی به ریزم چون ریگا به خۆت ده دهیت که خودا
له خۆت بپه نجینی له به رامبه ر رازی کردنی دلی دایکیک که
په چه وانه ی ویستی خودا کاربکات؟ چونکه هه ر ئه و خودایه ی
تۆو دایکت و باوکتی دروست کردوه هه ر بۆ لای ئه ویش
ده گه رپننه وه.

پاساوی سی یه م:

هه ندیک له خوشکان ده لێن: توانای ماددی و امان نیه که جل
و به رگه کانم بگویم! یان (حیجاب) ی پی بکریم. لیره دا دوو جوړ
هه ن که ئه و پاساوانه دپننه وه: یه که میان راستگۆو دلسۆزه،
دوه میان راستگۆ نی یه و ته نها نیازی پاسا و هینانه وه یه و،
ده یه وی بالاپۆشیکی گران به ها و سه رنج راکیشه ری ده ست
که ویت، که زیاتر به رچا و بیت بی ئه وه ی بیر بکاته وه له وه ی که

بالاپۆش، مەرج و نیشانەى خۆى ھەيە، كە دەبى بەرگى شەرم و ھەيا بىت نەك خۆ وەدەرخستەن. بەو خوشكە راستگۆيەمان دەلەين ئايا دەزانىت كە ئافرەتى بپوادار نابىت لەمالەو دەرىچىت مەگەر بە مەرجى پىويست نەبىت؟ پۆشاكەكەشى دەبى رىك خۆيان بگرنەو لەگەل ئەو مەرجانەى كە شەرع بۆى داناوە.

ھەروەھا زۆرىش گرنگە بۆ ئافرەتى بپوادار، كە دەبى مەرجەكانى جل و بەرگى دەرەوھى مان بزانىت، ھەروەك چۆن ھەول دەدات لەسەرچەم بوارەكانى ژياندا شارەزايى پەيدا بكات دەبى ئاواش ھەول بەدات، ئەو مەرج و زانيارانە بزانىت چونكە (العبادة بلا علم كعبادة الاصنام).

واتە: خواپەرستى بە بى ئاگاداربوون لە زانستە شەرعەكان وەك بت پەرستى وايە.

وہ ئەو ھەموو ھەول و كۆششەنەى، بۆبە خوداپەرستى دەژمىردرەيت و لە سزاي دوارۆژ دەپاريزەيت، وە بەگوێرەى ئەو خوشكەى كە دەلەيت تواناي ماددىم نە، ئەگەر راست بكات، ئەوا با نىيەتى لى بىنى و (انشاء الله) خواى بالادەست رىگاي بۆ ئاسان دەكات و، زياتر لە خودا بپارپتەو و داواى لى بكات، بىگومان خوداش يارمەتى دەدات (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ۲).

واتە: ھەر كەسك پاريژكاري بكات و لەخوا ترس بىت، ئەوا بىگومان خوداي گەورە دەرگاي رزگاري بۆ دەكاتەو و رۆزى و

رزقِ بکی وای پیّ ده به خشّی، له ریځایه کی ره چاونه کړاو که
 هه رگیز بیرى لى نه کړد بیتته وه.

پاساوی چوارهم:

هه نديکى تر له خوشکان ده لّين: ناو و هه وای ولاتمان گهرمه و
 به پوښينى (حجاب) نه و توانايه مان نابى که به رگى نه و
 گرميه بگرين، به تاييه تى له وهرزى هاویندا! (سبحان الله!)
 به و جوړه خوشکانه ده لّين نه گهرمه به ستمان رازى کړدى
 خودايه و به نوميدى به هه شتين، نه و او وده ست هينانى
 به هه شت، کارکړنه بو نه و مه به سته، هه روه ها ده بى نه و نازارو
 ناخوشيانه ی ژيانى دنيا به هه ند وهرنه گرین، به تاييه تى نه گهر
 بینه مایه ی رى خوشکهر بو گه يشتن به به هه شتى پر له نازو
 نيعمه تى نه بر او ه ی خواى میهره بان. به و اتايه کی تر به هه شت
 گران به هايه و ده بى نه و به هايه بده ين. دوزخ خيش، دهوره دراوه
 به له زهت و رابواردن له ژيانى دونيادا.

خوشکى به ريزم، نه و گهرمايه ی دنيا به راورد ناکړى به
 گهرماي روژى دوايى و وه ستان له گوړه پاني لى پرسينه وه له و
 کارانه ی که له ژيانى دونيادا نه نجامان داوڼ به گه وره و
 بچووکيه وه، بويه هه رده م ده بيت نه و راستيه مان له به رچاو بيت
 که خودای گه وره (جل جلاله) ده فهرموویت: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
 أَشَدُّ حَرًّا لَّوْكَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة: ۸۱) واته: نه گهر له

گەرمای دونیا دەترسن نەوێك دووچارى ئازارو ئەشكەنجە بن،
خۆ ئاشكرايە كە تین و گەرمای دۆزەخ زۆر زۆر ... گەرمترە
لەوێ كە ئێو بەسى لێو دەكەن، ئەگەر تى بگەن. كەواتە
مروڤى ژىرو دانا، ھەرگىز نابى دواى ئەو جۆرە پساوانە
بگەوێت، چونكە ئەمە تەلەو فێلى شەیتانە دەیخاتە ناو دلى تا
بىخاتە ژيانى گومرايى و سەر لىشیواوى. ھەر وەھا لەچەند
شوێنىكى تردا خواى گەورە باسى ناخۆشى و ئەشكەنجەكانى
زۆرى دوايى و دۆزەخمان بۆ دەكات، خودا گشتمان پەنا بدات .

پاساوى پینجەم:

ھەندىك لە خوشكان دەلێن: ئەگەر ئىستا بالاپۆش (حىجاب)
بپۆشین، دەترسین بەيانى وازى لى بێنین، چونكە خوشكانىكى
وامان بىنيون؟

خوشكى پێزدار، ئەو جۆرە بىركردنەوانە پێيان دەلێن
و پێش كەوتنى پووداوا! چونكە ئەگەر ھەموو كەسێك وا بىرى
بكردايەو ئەوا، لەوانەى ئىستا زۆریەى موسولمانان، وازيان لە
نوێژو پۆژوو و ھەرمایشتەكانى تر بھێتايە. ديسان دەلێن،
ئەمەش داویكەو تەلەپەكە لە تەلەكانى شەیتان، بۆ

ئەو كەسانى دەپازىنیتەو تەوھكو ببن بە نیچى، ئەگینا ئەو
ھەموو خەيالانە بۆ چى؟ خوافرمان دەكات
دەلى: بپۆشە... واتە... بپۆشە.

تۆ به پۆشینی (حیجاب) کاریک نه نجام دهدهیت که فهرمانی
خودا به جی دهگهیهنیت، به دایکی پر له ئیمانوه به (سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا) (البقرة: ۲۸۵) وهلامی فهرمانی خودا دهدهیتوه، به
بهردهوام بوون لهسه رکاری چاک و خواپهرستی، ههرگیز
دوودلی و گومان له دواپۆژ به خهیاڵتدا نهیهت نهوه نیه خودا
دهفهرمویت: (وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخَاشِعِينَ) (البقرة: ۴۵).

واته: داوای یارمهتی و هاوکاری له خودا بکه بۆ راپه پاندنی
گشت کاره کانتان به ئارام گرتن و نوێژکردن و دان به خۆدانان
له سه ره موو نه و فرمانه شه رعیهانی که جی به جی یان
ده کهیت به تایبهتی نوێژ که کۆله گهی ئایینه، چونکه نوێژکردن
به و مانایه ی که ههیهتی له راستیدا زۆر گرانه نه نجام دانی، ته نه
له سه ره نه و که سانه نه بیئت که به ته وای ملکچی بۆ خودا
دهرده بپن. چونکه دهست گرتن به قورنانی پیروژ و
سونه ته کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دوورکه و تنه وه له
هاوپی ی خراپ، ههرگیز وات لی نایهت که نه و جوړه بیرو
خهیاڵانه به دایتدا بیئت، خوا (جل جلاله) دهفهرمویت: (وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا) (النساء: ۶۶).
واته: نه گهر بیئت و نه وانه ی، کاره کانیان نه نجام دهدهن به
گوێره ی نه و فه رمانانه ی که پێیان دهدریئت له لایه ن خودا و
پیغه مبه ره که ی، نه و نه نجامیکی باشی ده بیئت هه م له دونیا و
هه م له رۆژی دوا ییدا، باشت ریشه بۆ چه سپاندنی باوه ر له ناو
دله کانیاندا.

پاساوی شه شه م؛

خوشکيکی تر ده لیت: نه گهر (خیجاب) له بهر بکه م، له وانه یه
که س نه یه ته خوازیښیم! بویه وای به باش ده زانم که نه و
(خیجاب) پوښینه م دوا بڅه م بڼ دواي شوکردنم؟! خوشکي
به پړیز: نه و پیاوړی که توی به جل و بهرگی ناشه رعی گهره که،
سته مه تۆ ببیت به هاوسه ری ژیاڼی، شایه نی نه وه ش نیه بیته
خوازیښیت، چونکه په چاوی دوا پوړی توی نه کردووه و بیری
له وه نه کردو ته وه که هاوکاریت بکات بڼ وه ده ست هیڼانی
په زامه ندی خودای گه وړه، نه گهر ژیاڼی هاوسه ریت له ژیر
فه رمایشتی خودای گه وړه بنیات نه نری، ده بیټ چ جوړه گرفت
و ناره حه تی و نه شکه نجه ی به دوا دابیټ؟ نه تبیستووه خودای
په روه ردگار به و هموو هره په شه وه ده فه رمویټ: (وَمَنْ أَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) (طه:
۱۲۴)، واته: هر که سیك لابدات و کارنه کات به و فه رمانانه ی که
بڼ پیغه مبه ره کانم نار دووه له یاساو حوکه مگان، نه و له ژیاڼی
دونیا دا ژیاڼی ته نگ و پر له نه شکه نجه ده که م، هر چه نده
له پواله ت به خوا پیدراو بیته بهر چاوان، له بواری خواردن و
خان و پڼویستی به کانی تری ژیان، له راستیدا نه و جوړه که سه،
له دله پراوکی به کی توندا ده ژیت و هه ست به ناخوښی ده کات.
بویه نه و پیاوړه غه م خوړی دواړوژ و سه رنه نجامی ژیان و
دواړوژ تۆ بیټ، ده بیټ باشیش بزانیټ، که شووکردن به

قه‌ده‌ری خودایه، باوه‌پیش به قه‌ده‌ر له بنچینه‌کانی ئیمانیه. شووی باش، پیاوی باش، یه‌کێکه له نیعمه‌ت و به‌خششه‌کانی خوای میهره‌بان و، هه‌ر خودا (ته‌قدیری ده‌کات. نه‌گه‌ر به‌پروات وانه‌بی، ده‌بیّ مراجه‌عه‌یه‌کی ته‌واوی ئیمانیه‌که‌ت بکه‌یته‌وه، خوداش چۆن ئاره‌زووی لیّ بیّت، هه‌روا ده‌بیّت، هه‌ر به‌ته‌قدیری خودای گه‌وره‌شه، چه‌ندین کچی بالاپۆش شوو بکه‌ن و چه‌ندین کچیش که به‌رگی ناشه‌رعیان له‌به‌ردایه‌ بمیینه‌وه و به‌هه‌ناسه‌ی سارد سه‌ربینیته‌وه.

پاساوی جه‌وته‌م:

هه‌ندیکی تر له خوشکان که جوان له قورئان حالّی نه‌بوونه ده‌لّین: خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فه‌رمویت: (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحی: ۱۱) جوانی ئافره‌تیش نیعمه‌تیکی خوایه، بۆیه ده‌رخستنی ئه‌و نیعمه‌ته، په‌یڤه‌و کردنی ئایه‌تیکی قورئانه‌و ئه‌و جوانیه‌مان ناشارینه‌وه! لی‌ره‌دا وادیاره ئه‌و خوشکه زۆربه چاکی په‌یڤه‌وی فرمایشته‌کانی خودای گه‌وره ده‌کات و! به‌و جوّره قورئان رافه ده‌کات. که چۆن له‌گه‌ڵ هه‌زو ئاره‌زووه‌کانیدا بگرنجیت، ده‌یگونجینیّت، هه‌روه‌ک خۆی پی‌ی باشه، ئه‌و جوّره خوشکه، به‌م جوّره له‌م ئایه‌ته گه‌یشتووه و به‌و جوّره په‌یڤه‌وی ده‌کات، ئه‌ی باشه، ده‌بیّ چۆن له‌م ئایه‌ته گه‌یشتیّ که خودا ده‌فه‌رمویت: (ولا یبیدین زینتهن الا ما ظه‌ر منها)؟ واته: خۆیان

وهده رنه په خه بؤ كه سانی بېگانه مه گه ر نه وه نده نه بېت كه دياره، ناماژه په بؤ (دهم و چاو دهسته كان تا مه چكه)، نهو جوړه ليكدانه وه په وه كه نه مه وايه، روژيك له شه يتانيان پرسى، هيچت له قورئان له بهره؟ ووتى به لى، نه م نايه ته م له بهره كه خودا ده فهرمويت: (قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ) (الماعون : ٤) واته: دوزخ بؤ نويزكارانه ووتيان هيچى تر ت له بهر نيه؟ وتى به لى: (وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) (النساء : ٤٣) واته: نزيكى نويز مه كونه و نه نجامى مه ده ن! پييان وت باشه، بؤ نه م نايه تانه نه و او ناكه يت؟ شه يتان ووتى: خو خودا داوى نه كړد وه قورئان گشتى له بهر بكه ين، به لكو ده لئيت: (فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ) (الزمل : ٢٠) واته: هر نه وه نده بخوينه كه بؤت ده كريت و بؤت مه يسره ده بېت. خوشكى به ريز، نهو جوړه پاساو و ليكدانه وه ي تو بؤ قورئان، وه كه ليكدانه وه كه ي شه يتان وايه. چونكه نيعمه تى نيمان گه وړه ترين نيعمه تى خوايه بؤ مروژ، بويه ده بېت له پووخان و لاوازيوونى بېپاريزين و سه قام گيرى بكه ين و پيگا نه ده ين به نه فس و شه يتان لاوازي بكه ن و به ره و ه لديرمان نه به ن.

پاساوى هه شتم:

هه نديك له خوشكان ده لئين: ده زانين خودا پوښين فهرمانى خوايه و واجب له سه رمان، به لام هركا تيك خواى گه وړه

(هیدایەت)ی داین، ئەوا پەپرەوی دەکەین و دەپۆشین! لە
 وەلامدا، بەو خوشکە بەرێزەمان دەڵێین: ئایا تاوکۆ ئیستا تۆ
 هیچ هەنگاوێکت ناوە بەرەو (هیدایەت) بوون؟ (وَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا) (الطلاق: ۳) وەیان ھۆکارەکانی بەرەو
 (هیدایەت) گرتۆتەبەر؟ ئەگەر تۆ ئارەزووی گەشتێکت ھەبێت،
 ھۆکاری گواستەنەوێ بۆ ئامادە ناکەیت؟ وە ئەگەر نەخۆش
 بکەویت سەردانی پزیشک ناکەیت؟ بۆ دەست نیشانکردنی
 نەخۆشیەکەت و، دیاری کردنی دەرمانی تایبەت بە
 نەخۆشیەکەت؟ بیگومان وەلامەکەت تەنھا (بەڵێ) دەبێت.
 (هیدایەت) یش، ھەر بەو شیوەیە، ھەر لە دوعاکردن و تێکەڵ
 بوون بە توێژی خوشکانی خاوەن بڕوا و چاکە خواز و گوێ
 گرتن لە وتار و خوێندنەوێ کتێبی ئاینی و ھۆکارەکانی تر، کە
 کاری (هیدایەت)ت بۆ ئاسان دەکەن و دەگەیت بە کاروانی
 خواناسان و، گەیشتن بە وەدەست ھێنانی سۆزو میھرەبانێتی
 خوای میھرەبان و ەبەھەشتی پڕ لە نازو نێعمەتی نەپراو.

پاساوی نۆیەم:

ھەندێک لە خوشکان، وا بیر دەکەنەوێ کە جاری بچوکن و
 گەنج و کاتی حجاب پۆشینیان نەھاتوو! ئەو جۆرە
 خوشکانە وا حالی بوون کە خۆداپۆشین، تەنھا بۆ بە
 سالاداچوانە و گەنجەکان ناگریتەوێ! خوشکی بەرێزم بیر

بکەرەوه، ئەم جوۆرە لیكدانهوهیه زۆر ترسناکه، چونکه هەر یهكێك له ئێمه و گیانه بهران به تیکرایى، بۆى ههیه له هەر کاتیك و له هەر چرکه یه کدا ئەم دونیایه و ئەم ژیانه به جی بهیئیت و مەرگ کۆتایی به ژیاى بهیئیت. کهواته به چ بریارێک ئەو مافه بهخۆت دهدهیت که چاوه پوانی ژیاى بهیانیت بکهیت؟ (فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ) (الأعراف: ۳۴) ئەم ئایه ته پیرۆزه هه ره شه یه کی گه وره ی خوای گه وره بهخۆیه وه دهگریت، له گه ل ئەوه شدا ده شی ت لێره دا بگوتریت هەر کاتیك له ناوچوون، یان مردنی که سیك، یان کۆمه لێك هات، ئەوا به هیچ جوۆرێك له ناوچوونیان، دواناخریت ته نانه ت بۆ که مترین کاتیش. خوشکی به ریز، تۆش باش ده زانیت مردن جیاوازی ناکات له نێوان پیرو منداڵ و گه نچ و نه خو ش و له ش ساغ. کهواته ده بی ت خۆ ت ناماده بکهیت بۆ پیشوازی کردن له گیان کیش (ملك الموت)، له هه موو کات و ساتیکدا. به پاستی مردن، به و جوۆرە جل و بهرگه ناشه رعیه، شه رمه زارییه کی زۆری له دوایه، هەر له سه ره تاوه، وه لامی ناو گو پت چۆن ده بی ت؟ خوشکی به ریز زوو که و روو له ده رگای ره حمه تی خودا بکه و داوای لیخۆشبوونی لی بکه، چونکه خوایه کی میهره بان ت هه یه و له هه موو کاتی کدا ده توانیت بگه ریته وه و په له بکه (وَسَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) (الحديد: ۲۱)، واته: په له بکه به ره و لی خو شبوون و به هه شتیکی فراوان که فراوانیه که ی هینده ی فراوانی ئاسمان و زه ویه. خوشکی

بهريز، خواي خۆت له بير مه كه، تا ئه و له بيرت نه كات (نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ) (التوبة: ٦٧) (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ) (الحشر: ١٩) نابي ئه وهنده ئوميدمان به ته مه ن دريژي مه بيت، ئه گهر شهوت كرده وه، نابي به هيواي ژياني به ياني بيت، مه روه كو پيغه مبه ري پيشه وامان (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي: (مالي وللدنيا الا كراكب استضل تحت شجرة فتركها)، واته: نموونه ي من و دونيا وهك سواريك وايه كه له ژيتر سي به ري دره ختيك به سي ته وه و دوايي جي ي به ي لاي. براده ريكم بوي گي پامه وه و تي: له م ماوه يه دا كا بريه كي ته مه ن (٧٠) ساله خانويهك دروست ده كات، كه ته واو ده بيت له نه نذازياره كه ده پرسی، ئه ري كا كه ي نه نذازيار، ئه م خانوه چه ند سال خوي راده گريست؟ نه نذازيارش به گو يره ي پي كه اته كاني خانوه كه و ئه و زانياريانه ي كه هيه تي وه لامي ده داته وه ده لي: تا (٥٠) سالي تر هه ر قسه ي له سه ر نيه. خاوه ن خانوه كه ش ده لي: ده باشه، ئه و كاته ش بوي اغيكي خه فيفي ده كه ي نه وه! سه يره (١٢٠=٥٠+٧٠) سال و هيشتا به هيواي زياتره! خو دا پوي شيني ئافره تي موسلمان، پويستي به خو راهيتان هيه، پويسته له سه ر دا يكان و باوكاني موسلمان، هه ر له منداليه وه كچه كانيان له و جو ره پو شاكه رابه ينن وهك لايه نيكي گرنگي په روه رده كردن، تا له كاتي گه وره بوونيان لايان گران نه بيت، مه روه كو پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي: له فه رموده يه كي ري نمايي كردني (أسماء) - خوا

لی رازی بیت- (یا أسماء ان المرأة اذا بلغت الحيض لم تصلح ان يرى منها الا هذا وأشار الى وجهه وكفيه) (أخرجه أبو داود)،
 واته: (نهی نه سماء، نه گهر کچ بلوغی بوو، بوئی رهوا
 نیه، جگه له مهی لی ببینریت، ناماژه یه بو(دهم و چاو و
 دهسته کانی تا مه چک) هه روه کو ناشکراشه که ته مه نی
 پیگه یشتنی کچان له نیوان ۱۲-۱۳ سالی دایه، بویه وا چاکه که
 دایکان، پیشه و او پیشه نگ بن بو کچه که یان له پویشینی پوشاکی
 شه رعیدا، به م شیوه یه دایکان و باوکان، زیاتر دنلیا ده بن له
 دواپوژی کچه کانیان، هم له دنیاو هم له رۆژی دواپیدا. له
 لایه کی تریشه وه خویان رزگار ده کن له و بهرپرسیه تیه
 گه وره یه ی که له سهریانه به رامبه ر خوی گه وره. به دایکان
 ده لّین: نه گهر، کچه که ت لا خو شه ویسته و هه ولی به خته وهری
 ده دهیت له دنیا، ده بی له وهش زیاتر هه ولی بدهیت بو
 به خته وهر کردنی له دوارقّدا، هه ر بویه خوی گه وره
 ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ
 مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (التحریم: ۶)، جا زووکه دایکی
 خو شه ویست هه نگاو بنی به ره و رازی کردنی خوی گه وره و جی
 به جی کردنی نه و بهرپرسیه تیه ی که له سهر شانت و خوت و
 منداله کانت به خته وهر بکه له دنیاو له پوژی دواپیدا.

نه وه که نه و دایکه ی که له ته مه نی (۵۰) سالی دایه و
 خوی ته و او داپویشیه، که هیچ که سیک سهیری ناکات، به لام

کچه که ی (۱۴) سالیه و جوان جوان نارایشی کردووه و به نیوه
رووتی و دوی خوی داوه! توخوا له مه سه یرتره یه؟ گوايه
پابه ندی فرمانی خوايه!

پاساوی دهیم:

خوشکيکی تر ده لیت: له وه ده ترسم نه گهر حجاب بپوشم،
پیم بلین سهر به فلان کومه ل و لایه نه، منیش حه ز له
حیزبایه تی ناکه م!!

بۆ وه لام دانه وه ی نه و جوړه پاساوانه، یه کسهر ده چینه سهر
بابه ته زېږینه کانی تاییه ت به و جوړه پاساوانه، که خوی گه وړه
ده هه رمویت: (وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ) (الأحزاب:
۳۷)، واته: له خه لک ده ترسن، که چی خوا ره واته ره که لی ی
بترسییت. جی به جی کردنی هه رمایشته کانی خودا هیچ
په یوه نډیه کی نیه به لایه ن و کومه لیکي دیاری کراو، به لکو
راسته وخو به نده به هه رمانه کانی خوا. له راستیدا دوو حیزب
هه ن که زور له یه که دووړن، نه وانیش یه که م: (حزب الله) یه حزبی
خودا، نه و جوړه که سانه ن که گوپړاپه لی سهرجه م
هه رمایشته کانی خوی گه وړه ن، بی حساب کردن بۆ هیچ قسه و
تانه ی که سانی تر، خوی گه وړه ش، هه میشه پشتیوانی نه م
(حزب) ه یه. حیزبی دووه میش حیزبی شه یتانه، حیزبی
شه یتانیش، هه وړه کو دیاره، شوین که وتووی شه یتان و،

شه‌یتانیش دوزمنی هه‌ره گه‌وره‌ی ئاده‌میزاده‌و، هه‌ر که‌سی‌کیش
 شوێن که‌وتووێ نه‌فس و شه‌یتان بی‌ت، له‌ ده‌لا‌پاوکی و پشی‌وی و
 نا‌اسووده‌یی دا ده‌ژی، چونکه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ یا‌خی بووه‌و،
 خواش (جل جلاله‌) به‌لێنی خ‌وی به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پینیت له‌
 دونیاو روژی دوا‌ییدا، جا هه‌ر که‌سی‌ک مه‌به‌ستی بی‌ت بجیته‌ پ‌یزی
 (حزب الله)، هی‌واو ئومیدی پ‌ازیکردنی خ‌وای گه‌وره‌ بی‌ت، بی‌سی
 و دوو کردن، ده‌بی‌ت ملکه‌چ بی‌ت بو‌ فرمانه‌کانی خ‌واو
 پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم). (حی‌جاب) بالا‌پوشیش
 یه‌کی‌که‌ له‌ جی به‌جی کردنی نه‌و فرمانانه‌، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی
 نه‌مه‌ش، ده‌رخستنی له‌ش و لاری ئافره‌ت، یا‌خی بوونی‌کی
 ئاشکرایه‌ له‌ فرمانه‌کانی خ‌واو، جله‌وی خ‌ویان ده‌دن به‌ده‌ست
 شه‌یتان، بی‌گومان به‌ره‌و هه‌لدیرو ژیا‌نی‌کی پ‌رله‌ ئازارو
 نه‌شکه‌نجه‌یان ده‌بات له‌ ژیا‌نی هه‌نوکه‌و دوا‌روژیدا. خوشکی
 به‌ریز جا هه‌رچی زووه‌ پ‌وو بکه‌ره‌ ده‌رگای خوداو دا‌وای لی
 خ‌ۆشبوونی لی بکه‌و نه‌م فرمانانه‌ی خودا له‌ ده‌لا‌ بگره‌ که
 ده‌فه‌رمو‌یت: (فَقْرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (الذاریات:
 ۵۰)، که‌ واته‌: بگه‌رێنه‌وه‌ بو‌ لای خ‌واو فرمانه‌کانی و، من
 ئاگادارکه‌ره‌وه‌ی ئێ‌وه‌م به‌ به‌لگه‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌
 هه‌ندی‌ک له‌ خوشکان بلێن، جگه‌ له‌وه‌ش هه‌نی‌ک له‌ ده‌سته
 خوشکه‌کانمان، یان ده‌وروبه‌رمان له‌وانه‌یه‌ گالته‌مان پی‌ بکه‌ن و
 بی‌زارمان بکه‌ن به‌ تانه‌ لی‌دان و ناو و ناتۆره‌ی جو‌راو‌جو‌ر. به‌ر له‌
 هه‌موو شتی‌ک پی‌ویست به‌وه‌ نا‌کات تو له‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ نزیک

ببیته‌وه و به‌و شی‌وه‌یه له‌گه‌لیاندا تیکه‌ل ببیت، ئە‌گه‌ر هه‌ر نه‌کرا
 ئە‌وا قورئانی پیرۆز، زۆر به‌پاشکاوێ پێگامان بۆ ئاسان ده‌کات
 له‌ جێ به‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌.

(جل جلاله) که ده‌فه‌رمویت: (أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ
 يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ) (٢) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
 اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) (العنکبوت: ٢-٣). خوشکی
 به‌پێز، وه‌ده‌ست هێنانی هه‌ر بېروانامه‌یه‌ک، پێویستی به‌ خو
 ئاماده‌کردن هه‌یه بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی ئە‌و پرسیارانه‌ی که
 پووبه‌پووی ده‌بنه‌وه، دیاره ئە‌وه‌ش به‌ئاسانی نا‌کریت، به‌لکو
 ده‌بیت هه‌موو ئە‌و ماندووبوون و ئیش و ئازاره له‌به‌ر چاو بگرن
 و به‌ باشی ره‌چاو بکریت. هه‌روه‌کو ئافره‌تانی موسوڵمانی
 چه‌رخانی زوو، په‌ی‌ره‌ویان ده‌کرد بۆ رازی بوونی خوای
 می‌هره‌بان، هه‌یچ جۆره ناخۆشیه‌کی ژانیان له‌به‌ر چاو نه‌بووه،
 بۆیه تۆش هه‌ول ده‌ به‌ره‌نگاری هه‌موو ئە‌و شتانه ببیته‌وه به‌و
 ئیمانه‌ی که هه‌ت‌ه‌و، ئە‌و ئازارانه بێر خۆت به‌ره‌وه، هه‌روه‌ک
 پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) تووشی هاتوون و ناحه‌زانی
 حه‌ق، پێ‌یان کردوون، که‌چی له‌ راگه‌یانندی په‌یامه
 پیرۆزه‌که‌یان سارد نه‌بوونه‌وه و زیاتر سووربوونه له‌سه‌ر
 بانگه‌وازه‌که‌یان و رێنمایی کردنی خه‌لک. تۆش هه‌ول ده‌
 به‌ریگای گه‌فتوگۆی هێمنانه، ببیت به‌مایه‌ی (هه‌یاده‌ت) یان،
 ئە‌گه‌رنا ده‌توانیت ب‌لاییت (لکم دینکم ولی دین). ده‌کری ئە‌و
 جۆره تیکه‌لی یه‌ی له‌مه‌وبه‌ریان نه‌که‌یت و ده‌سته خوشکی

وابكه به هاوړپټ، كه هاوېروپاو ئيمانن بن و بتوانن سوود به يه كتر بگه يه نن، دروشمی (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ) (القصص: ۵۵). بيه سومبلی خۆيه ك لاکړنه وه و ئاميری کونترېل کړدنی په يوه نډيه کانت له گه ل ده ورو به ردا هه روه ها به هه ل سوکه وت و ره وشتی به رزو ره فتاری جوان و ئيمان ه وه، له نيوان خوشکانی بالاپوش دا، ده بيت به مايه ی سهرنج راکيشانی نه وانی تريش و، ده بڼه کليلی چا که بؤ ده وره به ر و ريښمایي کړدنيان و رزگار کړدنيان له و ئا کامه ترسناکي که چا وه پي ی ياخی بوان ده کات، تا وياي ل ديت خويان، بير له خويان ده که نه وه که له چ حاله تيك دان و چ جوړه به رگيکيان پوښيوه؟، خو نه گهر (خوانه کات)، تو چوويته سهر ره فتاری نه وان، نه وا بيگومان زياتر بيزارت ده که ن و زالبوونی خويان به سهر

تو دا راده گه يه نن و دياره توانيو يانه ده ست له ناو ه وه ی که سایه تی تو بناخنن و به ره و داواکاری نه وان چوويت و، ئيتر ده بي به پيی خشته ی داپيژاوی نه وان ژيان به سهر به ريت و تا وای ل ديت، هه نگاو به هه نگاو له په يامی ئيسلام دوورت ده خه نه وه و به مه ش زيانتيکی زور ده که يت، بؤيه خوی گه وره ده فهرمويت: (ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم) (البقرة: ۹)، واته: جوله که و ديانه کان وازت ل ناھيئن و ليټ رازی نابن تا نه چي ته سهر به رنامه ی نه وان.

و ره‌وشتی به‌رزنی نیماندارانه‌وه، وه ئه‌وانه‌ی له‌ژێر (حیجاب)ه‌وه
 کاری ناپه‌وا ئه‌نجام ده‌ده‌ن بێگومان، په‌رده‌ی پوو په‌شییان
 له‌سه‌ر هه‌لده‌مالدریٔ و پرسیوا ده‌بن و (حیجاب) یش هه‌ر به
 پاکی و پیروزی ده‌مینێته‌وه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره (جل
 جلاله) ده‌فه‌رمؤیت: (يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا
 أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ) (البقرة: ٩).

واته: ئه‌و جوژه که‌سانه، ده‌یان‌ه‌وئ فی‌ل له‌ خوداو باوه‌پداران
 بکه‌ن، به‌لام ئه‌وانه ته‌نها فی‌ل له‌ خو‌یان ده‌که‌ن و که‌س له
 خشته نابهن ته‌نها خو‌یان نه‌بیٔ، که‌چی هه‌ست ناکه‌ن. خالێکی
 گرنگتر، دیاره خو‌ی له‌خویدا (حیجاب) پیروژه‌و خه‌لکی به
 چاوی پر له‌ ریزه‌وه سه‌یری ده‌که‌ن، بۆیه ئه‌و ناپاکانه په‌نای بۆ
 ده‌به‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن له‌م رێگایه‌وه ریزو خوشه‌ویستی خه‌لک
 وه‌ده‌ست بێنن، نه‌تان‌بیستوهه! کاتیک یه‌کێک تاوانبار ده‌کریت
 به‌ تاوانیک، بۆ به‌رگری له‌ خو‌کردن و خو‌رزگارکردن ده‌لٔی:
 کوپه‌ من خزمی فلان که‌سم، ئه‌گه‌ر (فلان که‌س) ناسراو و
 پایه‌داربیٔ؟!

پاساوی دوانزه‌هه‌م:

هه‌ندیکی تر له‌ خوشکان پاساوی بۆ ئه‌وه ده‌هیننه‌وه، که
 خوداپۆشین به‌ندیان ده‌کات و ناتوانن به‌ سه‌ره‌به‌ستی سه‌ردانی
 خزم و ناسیوانیان بکه‌ن و، هاو‌پێه‌کانیان وایان لێ ده‌که‌ن

ههست به شهرمه زاری بکه ن؟! خوشکی به ریژم، چ پیویست به
شهرمه زاری دهکات؟ ئایا گه پانه وه بۆ راستی و جی به جی
کردنی فهرمانی خوای گه وره باشتر نیه له ژبانی گومرایی و
یاخی بوون له خوای میهره بان؟ خو نه گه بهاتایه (حیجاب)
جۆریک بوایه له مۆدیلی جل و بهرگ، نه وای به هیچ جۆریک
ههستت به شهرمه زاری نه ده کرد و، لات شتیکی ئاسایی ده بوو!
که چی هه مان پۆشاک، نه گه به فهرمانی خودا بیئت، ههستت به
شهرمه زاری ده کهیت؟! که ره زامه ندی خوای گه وره ی پی
وه دهست ده هیئن؟ ئایا بانگه وازی مۆدییل په رسته کانت لا
گه وره تره له بانگه وازی خوای گه وره؟ خوای گه وره
ده فهرموویت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ) (الأحزاب: ۳۶)، واته: هیچ
باوه پداریک (پیابویی یان ئافرهت) بۆی نیه راو بۆچوونی هه بیئت
له بهرامبه ره هیچ یه که له فهرمانه کانی خوا و پیغه مبه ره (صلی الله
علیه وسلم) به لکو ده بی ملکچه بی بۆ هه ره فرمانیک، که له لایه ن
خوا و پیغه مبه ره که یه وه (صلی الله علیه وسلم) بیئت. خوشکی
به ریژ، بۆ ههستت به شهرمه زاری ده کهیت له کاتیکدا ده زانیت که
نه م ئایه ته پیرۆزه پووت تی ده کات و لیتی تی ده کهیت؟ به لکو
ده بیئت وه لامی نه م ئایه ته به ده یته وه (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ) (الأنفال: ۲۴)، وه
نه وانیه ی تۆ گرنگی به قسه کانیان ده ده ییت دوو جۆرن:
جۆریکیان، بهوادارن وه که تۆ و به چاوی ریژه وه سه یرت ده که ن و

لېت حالې ده بن، به وېهې كه سېكې خاوه ن باوه پېت و به دهم
 بانگه وازې خواي گه ورده دا چوويت و كه سايه تې خوت پاراستوه
 و زياتر واقع بينانه، مامه لته له گه لدا ده كهن. جوړه كهي
 تريان، كه سانېكن، نا دانا، فيل باز، دوو پوو، هيچ پيويست
 ناكات قسه كانيان به و گرنكي به وەرگريټ، به لكو ده بېټ تو
 نه وان به هه له بزانيت و داوای نه وېان لي بگهيت كه بېنه ريزي
 تو و به وپه پي باوه پ به خو بوون و سووړبوون له سر كړداري
 پاست، وه ك چيايه كي نه له رز به رامبه ريان بوه سته، هرچه نده
 به دواكه وتوو و كونه په رستيش ناوت به رن، چونكه ده بېټ
 نيماندار به هيژ بېټ له به رامبه ر هيژي شه پولي خوانه ناسان و،
 توش خوات له گه ل دايه.

پاساوي سيانزه هم:

هندي له كچاني دنيا خواز، وا حالې بوونه نه گه ر جواني
 له ش و لاريان وه دهر بخه ن، نه وا سهرنجي گه نجان راده كيټشن و،
 نوو داخوازييان ديټ! به واتايه كي تر هه روه ك چون بازركان
 كالايه كانې خوي پيشاني كپيار ددات. خوشكي هوشمه ند، هر
 كه نجيك به و شېوه به توي بوويټ، نه وا له تو حالې نه بووه كه چ
 روټيكت هه به له بنياتناني خيزان و كومه ل، به لكو به دواي
 جوانيه كه تدا ده گه رپټ، بويه هه ركاتيټ نه و جوانيه ي توي
 له به رچاو كه وت نه وا به دواي يه كيكي تردا ده گه رپټ و،

گه وره ترين ستمت لى ده کات و، تهنه بير له و شتانه ده کاته وه که نه و پتيانه وه به خته وهر ده بيت به تيگه يشتنى خوئى، جا نه و جوړه پياووت بۆ چيه؟ پياويک هه لېږتړه که خاوه ن ئيمان و له خوا ترس بيت، که توئى خوئى بوئت، وه به هوئى په يوه سست بوونت به فه رمانه کاني خودا، ريزت لى ده گريئت، نه گهر خوانه خواسته ناکوکيش که وته ناو خيزان نه و ستمت لى ناکات و مافى ته واوت پى ده دات، جا که واته هه ريه که و له ئاستى خوره وشتى خوئى هاوسه ر بۆ خوئى هه لده بژيړيت و، توئى يه کيک هه لېږتړه که له خواترس بيت چونکه يه که م حاله ت که به سه ر (ادم و حه و) دامهات (عليهما السلام) پاش ده رچوونيان له به هشت به رگ له به ر دامالين بوو، که خوا (جل جلاله) ده فه رمويت: (يا بنى آدم لا يفتننکم الشيطان کما أخرج أبويکم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سواتهما)، واته: نهى نه وهى ئاده م، شه يتان له خشته تان نه بات هه روه ک دايک و باوکی ئيوهى له به هشت وه ده ر ناو، جل و به رگيان له به ردا دامالين بۆ نه وهى له ش و لاريان وه ده ر بکه ويت که واته به ده رخستنى جوانى له ش، داوا و مه رامتيکى شه يتانه له ئافره تان، ئايا تو رازيت به وهى که داواى شه يتان جى به جى بکه يت؟ وه يان هه نديک له خوشکان، سه رپوشيك ده خه نه سه ريانه وه قزيان دياره، گوايه خويان داپوشيوه ! وه له لايه کى تره وه سينگيان رووته و ميکياجتيکى ته ووايان کردووه و به کوچه و کولاندا پياسه ده که ن، نه مه ش ده بيتته هوئى زياتر

سەرنج راکیشانی پیاوان، چونکه شتیکی نالەبار دەبینن و لی ی
 وورد دەبنەو، یان بەو جۆرە کارەیی، دەیهوئیت (ناشرینی)
 خۆی بشارتتەو! ئەو هی راستەو زانراو، جوانی شتیکی
 ریزەییە (نسبیه)، هەر وەکو دەشزانین کە جوانی پەوشت،
 لەسەر ووی گشت جوانیەکانە، بەتایبەتی بۆ ئافەرەتان. گریمان
 ئەگەر هیچ دەقیکی قورئانیش نەبوایە دەربارەیی خۆداپۆشینی
 ئافەرەت، ئەوا دەبوایە ئافەرەتان، هەر خۆیان لەخۆیانەو وەك
 دەست پێشخەریەك خۆیان داپۆشیبا، بۆ پاراستنی ئەو پێزەیی
 کە پێیان دراو، هەر وەها بۆ خۆپاراستن لە پەلامارەکانی
 درپندەکان. نەك ئافەرەت بکریت بەهۆکاریك بۆ بەهەرمێن کردنی
 شتیکی ماددی، وەك ئەو هی لە ولاتان، پڕوپاگەندە بۆ میوانخانە
 و چیشخانەو تایی ئۆتۆمبیل دەکریت و، ئافەرەت دەکەن بە
 میمای باشی و پوختەیی کالاکانیان!!

پاساوی چواردەهەم:

هەندیک لە خوشکان دەلێن: (حیجاب) گرنگ نیە! نعوذبالله:
 گرنگ ئەو هیە مۆڤ (دلی) پاک بیئت! لەوانەیه ئەگەر (حیجاب)
 بپۆشین لە کارەکانمان دەربکریین، یان وەك تاوانباریک سەیر
 بکریین!! ئەم جۆرە پاساوانە، یەکیك دەیاننەپێتەو کە لە
 بنەپەتدا، کەم و کورتی هەبیئت لە جی بەجی کردنی ئەرکەکانی
 وەك نوێژ، رۆژوو... هتد ئەگینا ئەبێ ئەمە چ جۆرە دلێك
 بیئت؟! باوەپی بە دروستی ئەرکەکانی هەبیئت بە (دل) کەچی

به کردار جیّ به جیّیان ناکات ، خوشکی به ریژ، باش بزانه که
 ناینی ئیسلام هه مووی به یه که وه به ستراره ته وه، جیانا کریتته وه،
 هه له باوه پهیّتان به دلّ و وتنی به زمان و جیّ به جیّ کردنی به
 کردار، هه رکاتیک یه کیک له مانه له وانیتزر دابرا ، ئه وه زریزه که
 ده پچریت و کاری ته وای خوی پیّ ئه نجام نادرئ، له وهش زیاتر
 پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (انما الاعمال
 بالنیات وانما لكل امرئ ما نوى)، ئیسلام کرده وه یه، دلّی چاک
 کردنه وه ی چاک ی له گه لّ داده بیّت، چونکه دلّ، خالی سه ره کی
 سه ره له دانی هه موو چاکه و خراپه یه که، چونکه نیه تی چاک
 به ته نها، مرقّ رزگار ناکات، نه له دونیا و نه له دواروژدا، ئه گه ر
 کرده وه که به گویره ی نیه ته که ئه نجام نه دات. أبو بکر -خوا لی
 ی رازی بیّت- له کاتی هه لگه پانه وه ی کۆمه لیک له موسولمانان و
 یاخی بوونیان له زه کاتدان دا هه لویستی چۆن بوو؟ جهنگی
 له گه لدا کردن، لیله دا نه مه نه وه ده گه یه نیّ که ئه نجام نه دانی
 ئه رکیک له ئه رکه کان، مانای یاخی بوون ده گه یه نیّ ، (يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ) (الصف: ۲) خالیکی تر،
 ئیمه ی موسولمان ده بیّ باوه پیک ی ته وایمان هه بیّ که رزق و
 رۆزی ته نها به ده ست خودایه، نه که به ده ست ئه م و ئه وه
 مرقّانی وه که خۆمان، هه روه که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم)
 ده فهرمویت:

((ان احدکم یجمع خلقه فی بطن امه اربعین یوما ثم یموت فیکون علقه
 مثل ذلک ثم یموت مضغه مثل ذلک ثم یموت الله ملکاً فیؤمر باربع
 کلمات ویقال له اکتب عمله ورزقه واجله وشقی او سعید ثم ینفخ

فیه الروح، فان الرجل منکم لیعمل حتی ما یکون بینہ و بین الجنة الا ذراع فیسبق علیہ کتابہ فیعمل بعمل اهل النار، ویعمل حتی ما یکون بینہ و بین النار الا ذراع فیسبق علیہ کتابہ فیعمل بعمل اهل الجنة)) (أُخرجہ البخاری).

واته: له م فرموده یه دا، وا درده که ویت، که کورپه له هیشتا هر له ناو ره حمی دایکیت، خوی میهره بان رنق و رۆزی بۆ دیاریکردوه، جا که م یان رۆر وه خواش ده فهرمویت: (وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ) (الذاریات: ۲۲)، ده بی نه مهش په چاو بکهین که ده بی کاریک بکهین په زامه ندی خودای تیدابیت، موچه یه ک وه یان بژیوتیک له یاخی بووندا وه دهستی بیتم، ده بی چ خپرو به ره که تیکی هه بیت؟! تا له برینی بترسم؟! به لکو خواپه رستن، دوعا کردنی به رده وام، کارکردن به هوکاره کان، هه موو نه مانه ده بنه هو ی زیاده بوونی رنق و رۆزی. چونکه خوی گهره به لینی داوه، که ده فهرمویت: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ۲) هر که سیك پاریزکاری بکات، خوا ده رگای رزگاری لی ده کاته وه و به شیوه یه ک رزقی ده دات که هه رگیز بیرى له و شیوه وه ده دست که وتنه نه کردبیتته وه. له هه موو شتیکیش زانراوتر نه وه یه که (نه فقهه) ی خوت و منداله کانت له سهر تو نیه. نیسلام نه فقهه ی توو و منداله کانی له سهر گهره ی خیزان واجب کردوه.

نهوا پټويست به وه ناکات به شوین به لگه و شتی شه رعیدا
بگه پټین، له گه لّ نه وه شدا خوی گه وره ده فره رمویت: (وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ) (النور: ۳۱) واته: هه روه ها فره مان بکه به نافرته ی
باوه پدار که چاویان بپاریزن له (نه زه) و دامینی خویان بپاریزن
له کاری ناره وا، هه روه ک فره مان به پیاوانی باوه پدار کراوه،
نه وه ی شایه نی لّ وورد بوونه وه یه، نه وه یه که نافرته ی باوه رار
فره مان یکی تریشیان پی کراوه جگه له وه ی که نامارّه مان پی
کرد، نه ویش، وه دیار نه خستنی جوانیانه، ته نها نه وه نه بیت که
ناشاردریته وه (زۆربه ی زانایان ریکن له سه ر نه وه ی که (الا ما
ظهر منها)، دهم و چاو و دهسته کان تا مه چه ک ده گریته وه.
هه روه ها نافرته تانی باوه پدار ده بی (خمار) به کاریتن بۆ
داپوشینی گه رده ن و سنگیان له کاتی بوونی که سی بیگانه ، وه
جوانی خویان به دیار نه خه ن. عائیشه خان ره زای خوی لّ بیت
ده لیت (رَحِمَ اللَّهُ نِسَاءَ الْمَاهِجِرَاتِ الْأُولِ، لَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ (وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ) شَقَقْنَ مِرْوَطَهُنَّ فَاخْتَمَرْنَ بِهَا) بوخاری
گیراویه تیه وه (۴۷۵۸)، هه روه کو عائیشه خان ره زای خوی لّ
بیت ده لیت: ره حمه تی خوا له یه که مه کانی نافرته تانی کوچکار
بیت، هه ر که گوئیان له م نایه ته بوو ده ست به جی، جی به جی
یان کرد. هه روه کو له شوینیکی تردا خوی گه وره زۆر به
ناشکرا ده فره رمویت (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَائِبِهِنَّ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا
 يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الأحزاب: ٥٩) هه روه كو له
 فرمايشته كانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دا هاتوو له
 ریوایه تی بوخاری و مسلم ،ده گترنه وه، پوژیکیان عمری کوری
 خه تاب (خوا لی رازی بیّت) داوای له پیغه مبه ر کرد (صلی الله
 علیه وسلم) که فرمان بدات به خیزانه کان، که خویان
 داپوشن، نینجا نایه تی (حیجاب) دابه زی. یان به شیوه یه کی تر
 هاتوو، که جاریکیان ئیمامی عمری کوری خه تاب (خوالیتی
 رازی بیّت)، داوا له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده کات که
 شتیکی وایکات و فرمان بکات به خیزانه کان حیجاب بیوشن،
 نینجا نایه تی (حیجاب) دابه زی. هه رچوئیک بیّت، به لگه کان وا
 ده گیه نن که خو داپوشین گشت ئافره ته کان ده گرتیه وه و
 تایبته نی یه، ته نها به دایکانی ئیمانداران (خوا لییان رازی
 بیّت)، نه وه ی شایه نی وه بیره یئانه وه یه نه وه یه که په ندو
 ئاموزگاری له نایه ته گشتیه که وه رده گرتیت نه ک له هویه کی
 تایبته به رووداو، خو نه گه ر واش بیّت، (تایبته بیّت به دایکانی
 ئیمانداران)، نه وایم وه توئیژی ئافره تان ده بی نه و دایکانه مان
 بکه ین به پیشه نگی خومان و چاویان لی بکه ین، که هه موو ژیان
 و ره فتار و گوفتاریان هه ر خیره چاکه بووه، نه ک ئافره تانی
 روژئاوا بکه ین به پیشه نگ، که هیچ پیوه ریکی ره وشت و داوین
 پاکی و نه و روژه ی که خویان پییه وه تایبته تن لایان نه ماوه و
 بوونه ته ئامیریکی ماده و، دامرکانه وه ی حه زو و ئاره زوو ه کان.

پاساوی شانزدهم:

هه‌ندی له ئافره‌تان ده‌لێن: (حیجاب)، رێگا له‌ جولانه‌وه و هه‌لسوکه‌وت و پێشکه‌وتن و داهێنان ده‌گرێت! وادیاره‌ نه‌و خوشکانه‌ وای بۆ چوون که‌ پێشکه‌وتن و شت داهێنان، به‌ ده‌رخستنی جوانی ئافره‌ت و تێکه‌ڵ بوونیان له‌ گه‌ڵ پیاواندا له‌ شوێنه‌ جیا جیاکاندا، دێته‌ کایه‌وه‌! وه‌ هه‌وی پێشنه‌که‌وتنی ته‌کنه‌لۆژیاو شارستانیته‌، (حیجاب)ه‌. گوايه‌ حیجاب رێگه‌یان پێ نادات فڕۆکه‌و ئۆتۆمبیل دروست بکه‌ن! باشه‌ نه‌گه‌ر وایه‌! خۆ زۆربه‌ی ولاتانی به‌ناو ئیسلامی، سه‌رپۆش و خۆداپۆشینان واز لێ هێناوه‌ و خستویه‌نه‌ته‌ ژێر پێ و، ئافره‌ته‌کانیان هاتوونه‌ته‌ ناو جهرگه‌ی مه‌یدانی پیاوان و له‌ شه‌قام و کارگه‌و فه‌رمانگه‌کان، که‌چی هه‌چ کام له‌و ولاتانه‌ پێشکه‌وتنیه‌ به‌خۆیانه‌وه‌ نه‌بینیوه‌! وه‌یان ئایا؟ به‌ تێکه‌ڵ بوونی قوتابیان و فه‌رمانبه‌ران توانیویه‌نه‌ شارستانیته‌ به‌ره‌و پێش ببه‌ن و، توانیویه‌نه‌ به‌ سه‌رو سینه‌ی روتیه‌نه‌وه‌ کیشه‌کانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و، خوێندن و ره‌وشت، کۆتایی پێ بێنن؟ بێگومان ده‌لێن: نه‌خێر. که‌واته‌ بۆچی نه‌و که‌سانه‌ی داوای شارستانیته‌ و پێشکه‌وتن ده‌که‌ن، هه‌وی دواکه‌وتنیه‌ی ده‌ده‌نه‌ پال‌ جل و به‌رگی حیشه‌ت و؟ هه‌موو هه‌کاره‌کانیه‌ی ده‌ده‌نه‌ پال‌؟! ئایا شارستانیته‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ رووتی ئافره‌ت و رابواردنی ئاژه‌لیانه‌ و ئاره‌زوو دامرکاندنی ژن و پیاوه‌وه‌ هه‌یه‌؟ ئایا له‌ مه‌رجه‌کانی

پیشکەوتندا ماتووە کە دەبێ ئافرەت جەستەیهکی بێ گیان و
بێ ئابروی هەبێت؟

پاساوی حەق دەم:

دەستەیهکی تر لە ئافرەتان دەلێن: (حیجاب) بۆ سەردەمێک
ماتووە و ماوەکەی بەسەرچوو، (سبحان الله)! بۆیە ئەگەر
ببپۆشم ئەوا پێم دەلێن، هەی کۆنەپەرست و تینەگەیشتوو، بۆ
تام و چێژ لە جوانیەکەت وەرناگریت؟ دوازی هەرکاتێک ویستت
(تەوبە) بکەیت ئەوا خوا لێت خۆش دەبێ و دەرگای (تەوبە)ش
کراوێه و هەمیشە لەسەر پێشته؟! بەلێ، لەگەڵتداین لەوێ کە
دەرگای (تەوبە) کراوێه، بەلام لەهەمان کاتدا، خوای گەورە
ئاگادارە بەهەموو شتیکی بچووک و گەورە و ئەوانەی بە دلێشدا
دێن. بۆیە بەهیچ شتێوەیەک فێلی لێ ناکریت (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ) (غافر: ۱۹). واتە: خوای گەورە ئاگادارە بە
هەموو جوڵەیهکی چاوبالە ژێر پەردەشەو، بێت، هەروەها
ئاگاداری ئەو شە کە لەناو دلەکاندا پەنهانتان داوه، جا هەر
رێبازیەک بێت. ئەو جوورە کە سانه پێچەوانەی راستیەکان بێر
دەکەنەوه، چونکە بڕیارەکانی خوای کار بەجێ نۆز روون و
ناشکران و، هیچ کەسێک بۆی دەستکاری ئەو شتانه بکات کە
پەيوەندییان بە (حیجاب) هەیه یان ماوەیهکی دیاری کراوی
بۆ دەست نیشان بکات بەپێی حەزو و ئارەزووهکانی، بەئکو

ئەمانە گىشتى فېل و پىلانەكانى شەيتان، ئەم جۆرە
 بىر كىرنەۋەيە بە دلى ئادەمىزاد دا دىنىت ھەر لە و رۆژەى
 شەيتان لە رەھمەتى خودا دەر كرا و نە فرەتى لى كرا، ھەوللى
 داۋە و ھەول دەدات كاريكى وا بكات پۇشاكى رىز و رەۋشت
 بەرزى بەژن فېل بدات و لە خواۋ پىغەمبەرى خودا (صلى الله
 عليه وسلم) ياخى بكات، بەمەش ئافرەتتىكى دل رەق و وىژدان
 مردوۋى لى دروست دەبىت بەرامبەر بە پەيامە پىرۆزەكەى
 پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم). لە راستى دا بالاپۇشى و جل و
 بەرگى رىك (شەرىعى)، دىمەنىكە لە دىمەنەكانى شارستانىت،
 روۋتى و بەرەللى ئافرەت بىگومان گەپانەۋەيە بۇ ژيانى
 ئاژەلى. ئەۋەى راستەۋ زانراۋە كەبە نىرخترىن شتىك ئافرەت
 ھەيەتى و پىلى ناسراۋە ئابروۋ و پاكى و رەۋشت بەرزىەتى،
 كەۋاتە (حىجاب) خالىكى گىرنگە بۇ پاراستى رەۋشت و
 كەسايەتى و مەۋىسى ئافرەت، ۋەنە لە بەرژەۋەندى ئافرەت و
 نەلە بەرژەۋەندى كۆمەل دايە، كە ئافرەت بىلى پۇشاك بىت،
 بەلكو دەبىلى بىتتە فاكەرىكى كاريگەر بۇ كارى چاكە و
 پەرۋەردە كىردى كۆمەل. ۋە بۇ ئەۋەى زىاتىر بۇ ئەۋ خوشكانە
 روۋنى كەينەۋە كە (حىجاب) يارمەتى ئافرەت دەدات لە
 جولانەۋەۋ ھاتوچۇدا، بەپىچەۋانەى ئەۋ ئافرەتانەى كە
 سفورىن، ھەرۋەكو بىنىۋمانە، كەچۆن ئەۋ ئافەتانەى كە بەرگى
 بىلى (شەرىعى) يان پۇشيوە دوۋچارى شەرمەزارى و نالە بارى دىن
 كاتىك دەيانەۋىلى لە شوۋىنىك دابنىش كە پىاۋى لى بىت! ناچار،

يان به دهستیان، يان به جانتا که ی دهستیانه وه به شیک له له شی
 خویان داده پۆشن و رهنگیان تیک دهچیت و ههست به تاوانباری
 دهکه ن و نازانیت چۆن خۆی له چاوی چاوتی برهکان رزگار
 بکات، ئایا ئه مه به لگه یه کی به رچا و نیه که (حیجاب)، ئه و به رگه
 تایبه تیه یه که بۆ ئافرهت دیاری کراوه ؟ خوشکی به ریز و ژیر،
 دوا ی لێ و ورد بونه وه له م راستیانه، وه ره وه هۆش خۆت و
 به رگی ریز و پایه به رزی بپۆشه و خۆپاگری به له به رامبه ر زمان و
 تانه ی ناحه زان، کاروانیش هه ر به پێوه یه ... جا ئه وه ی لیت داوا
 ده کریت ئه وه یه، که ئه و جۆره قسه و پرپیاگه ندانه له راسته
 پێگا که ی ئیسلام لات نه دهن و شوین شه ی تان نه که ویت، سزای
 خوای گه وه بۆخۆت په وانه که یه و، خۆت بپاریزه له تو په بوون
 و سزای خوای گه وه، چونکه جهسته ی ناسکی ئافرهت، بگره
 پیاوانیش، توانای خۆپاگری نیه له به رامبه ر نیش و نازاره کانی
 دۆزه خ. خوا په تامان بدات و بمان پارێزیت.

پاساوی ههژدهم:

کۆمه لێکی تری ژنان ده لێن: باوه پی ته و اومان هه یه به
 (حیجاب) و فه رمانه کانی تری ئیسلام، به لام میترده کانمان
 ناچارمان ده که به رگی ناشه رعی بپۆشین بۆ رازی کردنیان،
 ئیسلامیش فه رمانی کردوه به گوێرایه لێ میترده کان! ئه و
 خوشکه و هاوشیوه کانیان وا ده زانن که ئه و جۆره پاساوانه به

هانايان ديت له بهر دهم دادگايي خواي په روه ردگار، هه روه كو له
 بابه تي دايك و باوك باسماڼ كړدوه و جوړي گوږاږايه ليمان روون
 كړده وه، نه گهر گوږاږايه لي ميږدش، له ده رچووني سنووري
 شه رعدا بيت هه له هه مان شيوه دايه. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَمِيعٌ عَلِيمٌ)
 (الحجرات : ١) به چ پوهي كه، به چ جوړنه تيك به راورد له نتيوان
 گوږاږايه لي خوايه كي بالا ده ست و ميږديكي بي باوه ر ده كه يه ت؟
 بو كاميان شايسته ي گوي رايه لين؟ كاميان شايسته ي لي
 ترسانن؟ خواي دروست كارت، يان ميږده كه ت؟! له وه
 ده ترسيت ميږده كه ت ده رت كات و مندا له كانه لي
 بستيني ته وه؟ له به خته وه ري ژيانى دونيا بي به شت بكات؟ ناي
 نه و شتانه نه وه نده گرننگن به لات وه نه گهر به راورد يان بكه يه
 له گه ل وه ده ست هيناني ره زامه ندى خودا و به هه شتيكي هه تا
 هه تايي و به خته وه ري دونيا و روژيى دوايي؟ هه مو و نه و
 پرسيارانه ده بي وات لي بكن كه بگه يه ته نها وه لاميك نه و يش
 گوږاږايه لي ته نها بو خواي ته نهايه و به س . خوشكي به ريژ، نه گهر
 زور دلت به هاوسه ره كه ته وه يه و، خوشت ده وي، نه وا ده بي
 هيمنانه و ژيرانه كاريكي وا بكه يه كه هه نكاو به هه نكاو
 ميږده كه ت حالي بكه يه و، به رده وام باسي چوني ته ي بازار و
 چاو تيږپيني گه نجانى بو بكه يه كاتي ده چي ته بازار، ناگاداري
 بكه وه له وه ي كه هه نديك له گه نجان چوڼ بيزارت ده كنه و چاو
 ده بږنه له ش و لار و جوانيت و پي ي بلي؟ چوڼ رازي ده بيت كه

که سێکی تر چاو بپرێته جوانی من جگه له تۆ و ئاره زوویان بۆم
 بچوێت؟ ده بێ مێرده کهت له گهڵ ئه و قسانه (غیرهت) ی جوڵه
 نه کات؟ له هه مان کاتدا، هه ول بده له ماله وه زیاتر خۆتی بۆ
 بپارێنیت وه و سه رنجی بۆ لای خۆت رابکێشیت و وای لێ بکه یه
 که هه موو شته کان به گوێنه وه ی پا، چاره سه ر ده کرێن تۆ
 ببیت به هۆکاری رزگارکردنی هاوسه ره کهت له و گێژاوه ی که
 تیا به تی . به مه ش ده توانیت ره زامه ندی خوداو مێرده که شت
 وه ده ست بێتیت، له لایه کی تره وه ده توانیت په یوه ندی بکه یه
 به و خزمانه ی که خاوه ن ئیمانن، له هه ردوو لا، بۆ ئه وه ی بتوانن
 هه مان شت به گوێی هاوسه ره کهت بچرپێنن و له حه قیقه ت حا لی
 ی بکه ن. خوا ی گه وره ده فه رمو یه ت:

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
 أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
 أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (المجادلة: ٢٢)

نه خێر، هه رگێز له ناو کۆمه لای بپواداراندا که، (باوه یی هه بیته
 به خوداو رۆژی دوا یی)، که سێک نادۆزێته وه خۆشه و یستایه تی،
 ئه و که سانه بکات که له سنووری خوداو پێغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) لایان دابێت، هه رچه نده با باوکیان بن یان
 کوره کانیان بن، براکانیان یان هۆزه کانیان بن، به پاستی ئه و
 جوړه بپوادارانه (ئیمان) له دلایندا چه سپاوه و خواش پالپشتی

لێ کردوون، له ئەنجامی ئەوەشدا دەیانخاته بههشتێک که رووباری ئاوی سازگار له ژێریانەوه دەپوات و هەتا هەتایە تێیدا دەمێننەوه و خواش رەزامەندی خۆیانێ پێ رادهگەیەنێت و ئەوانیش لێ ی رازین، بەپاستی هەر ئەوانێ (حزب الله) و هەر (حزب الله)ش سەرکەوتوون.^(١)

و ئەگەر زانیت، ئەو هەموو هەول و کوششێ بۆ هۆده و بۆ ئەنجامن، ئەوا دەبێت بپاری خۆت بەدەیت و هەپەشەیی داپرانی لێ بکەیت. چونکە زیان بەسەر بردن لەگەڵ پیاویکی وا له خوا یاخی بوو زۆر گرانه و پڕ لە مەترسی یه .

(الطیبات للطیبین والخبیثات للخبیثین) باش وایه ئەم جوړه پیاوه، هاوسەرێکی وا بدۆزیتەوه که هاوشیۆه و هاو ئاستی خۆی بێت و، ، ئامانجی سەرەکی تۆش تەنها، رازی کردنی خوای گەوره بێت و، مەبەستت رزگاربوون بێت له سزای خوای گەوره و، ئازاره جوړ بە جوړهکانی دۆزهخ، ئەوەش بەوه دەکرێت که هەموو ئەو رینگایانه بگریته بەر که گوێراپەڵی خوای گەورهی لێ رەنگ بداتەوه ئەو کاته دەتوانیت بەختەوه‌ری دونیاو روژێ دوایی بە دەست بهێنیت (انشاء الله). مۆژدەشت پێ دراوه که دواڕۆژ، تەنها بۆ خۆ داپۆشه، که جوانترین شیۆه‌ی خواپەرستی پێ ئەنجام دەدرێت و باشترین بەرگی پاراستنی پەوشت و ئابڕۆ و گیانی ئافرهتە، هەرچەنده ناحەزانیش دل تەنگ و دل گران بن.

^١ کاتی دەلێین (حزب الله) مەبەستمان (حزب الله)ی قورئانیه .

((نامۆزگاری له چه ند خالیگدا))

خوشکی به ریزم، ئەم چه ند نامۆزگاری و وه بیر هیئانه وانه
په چاو بکه و کاریان پی بکه، چونکه زۆر پیویستن بۆ دنیا و
دوا پۆت: -

۱- خۆت له دهسته خوشک و هاوپی ی خراپ و گونا هبار
به دور بگره، چونکه هۆکاری یارمه تی دهن بۆ نزیك
بوونه وهت له گومپایی و کاری خراپ.

۲- ده بی زۆرباش بزانیته که ئافرهت، هه رچه نده له پله و
پایه ی کۆمه لایه تی و جوانی بی وینه دایته، ته نها ئابرویه
به نرخترین شت.

۳- ده بی باوه رت وایی که خوی گه وه، ئاگا داری هه موو
قسه و کرده وه کانتته له نه ئینه کان و ئاشکراکاندا.

۴- ده بی دان به وه دانی ی که جوانی هه چ که سیك تا سه ر
وه ک خوی نامینی و، له سه رجه م کرده وه کانت لی
پرسی نه وهت له گه لدا ده کریته.

۵- ئامانجی تو و گشت که سیك ده بی ته نها وه ده ست
هیئانی په زامه ندی خوی گه وه ره بیته.

۶- ده بی باوه رپی که به هیزت هه بیته که دوی مردن، به که م
مه نزلگا گۆره، ئینجا ئه ویش، یان میترگی که له میترگه کانی
به هه شت، وه یان چالته که له چاله کانی دۆزه خ، ئایا روژیک

له روژان بیرت له وه کردۆته وه، که کامیان شیایوی تۆن؟
میرگه که یان چاله ئاگرینه که؟

۷- فیریو نه خویی وه له نه خه له تیی به ئافره تی روژناوا و
شوین که وتوانیان (ئه وانه ی به جارێک خویان دامالیوه
له گشت بنه ما په وشته کان چینه که ئه وانه ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ الفرقان: ۴۴ واته: ئه وانه وه که
نازله وان، به لکو له نازله لیشیان تپه پاندوه، له
گومپایی.

۸- نه گهر خۆت به وه دلنیا که خوی گه وه،
مپهره بان و به زه بیه، ئه واهه ره مان خواش له ئاستی
ئه و که سانه ی که درێژه به گونا هه کانیان ده ده ن
ده فه رموویت: وَبَدَأَ هُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾
الزمر ۴۷ جا بۆیه نه که ی ئه وه نده خۆت به وه دل ئارام
بکه یه که خوا لیت خۆش ده بیته، چونکه له ئه نجامدا
وات لی دیت هیچ فه رمانیکی خوی گه وه ره پی ئه نجام
نه دریت و به ده سته خالی ده چپته ناو گۆپ.

مه‌رجه‌گانی بالا پۆش ((حیجاب))

۱- ده‌بی خۆداپۆش (حیجاب) ه‌که، ه‌موو جه‌سته‌ی (به‌ده‌ن) ی ئافره‌ت داپۆشیته‌ و جل و به‌رگه‌که به‌وشیوه‌یه بیته‌ که خوای گه‌وره ده‌ست نیشانی کردووه و ه‌لپینه‌که‌ی بۆ نه‌خشه‌ کیشاویت که به‌ جوړنک جی به‌جی کردنی نه‌م نایه‌ته‌ی تیدا بدره‌وشیته‌وه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ اَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (النور : ۳۱).

ه‌روه‌ک له شوینیکی ترده‌ ناماژه‌مان پی کردووه و ته‌فسیریش کراوه‌.

۲- نابی بالا پۆش (حیجاب) ه‌که، پازاندرا بیته‌وه ه‌وه‌کو خوای گه‌وره فه‌رمانی داوه، به‌ (ولا یبدين زينتهن)، (زينه‌)ش، ه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که ده‌بنه‌ مایه‌ی پازاندنه‌وه‌ی

ئافرەت، ھەر لەو جوانىيەى كە خوا پىيى بەخشيۈە و، جل و بەرگ و خىشل و زىپ و نەخش و نىگارى سەرپەچە و لاچەك و بەرگ، كە ئەمانە دەبنە مايەى سەرنج راكىشانى خەلك، ئەوەى ئىستا جاروبار بەرچاۋ دەكەۋىت، ئەوەى كە ھەندىك لە ئافرەتان جل و بەرگ و لاچەكانيان بە دەزۋى رەنگاۋ رەنگ و نىگارى جۇراۋجۇر دەرازىننەۋە، كە خۇى لە خۇيدا (زىنە) يە.

۳- نابىي بالاپۇش (حىجاب)ەكە بۆندارىيىت، بەتايىبەتى لەكاتى دەرچۈنى ئافرەت لە مائەۋەيدا، نابىيت بە ھىچ شىۋەيەك بۇن لە جل و بەرگەكانىيەۋە بىت، چۈنكە ئەۋكارە دەبىتە مايەى سەرنج راكىشانى خەلك و چاۋ تىپرېنيان و ھاندانى دلەكان بۇ بىركردنەۋە و خەيال بىردن، بۇ چەند شىتىكى ناپەۋا.

۴- دەبىي بالاپۇشەكە تىرو تەسەل و فراۋان بىت، بەجۇرىكى واپىيت كە جەستەكەى ھەموۋى داپۇشىيىت و قەلەۋى و لاۋازى جەستە وون بىكات، چۈنكە ھەندىك لە ئافرەتان (حىجاب) دەپۇشن، بەلام تەسكە و ۋىنەى جۇرى لەشى (بەدەن)ى دەكىشىت! ئەمەش پىچەۋانەى داۋاكرۈەكە يە.

۵- بالاپۇش (حىجاب)ەكە، نابىيت تەنك بىت، بەجۇرىك پەنگى پىستى تىا بىينىيىت و ديارىكەۋىت. جا ئەۋ جۇرە ئافرەتانەى ئەم جۇرە بالاپۇشە دەپۇشن با بزانن ھەروەكو ھىچيان لەبەردا نەبىي ۋايە، بەر نەفرەتى (لعنة) خوا و

پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده که ون.

۶- نابی ئو بهرگه (بالاپۆش) هی ئافرهت ده پپۆشیت له جل و بهرگی پیاوان بچیت، نه که هەر جل و بهرگ، بگره، نابی له هیچ له رواله ته کانیدا له پیاو بچیت ههروه کو ئیمامی بوخاری رهحمهتی خوای لی بیت، که له (ابن عباس) هوه (خوا لی ی رازی بیت) ده یگپیت هه وه ده لی: ((لعن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من نساء بالرجال)) رواه البخاری. واته پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) نه فره تی (لعه) تی له و پیاوانه کردووه که خویان ده خه نه سه ر شیوه ی ئافرهت و ههروه ها له و ئافره تانه ش که خویان ده شو بهیئن به پیاو. چونکه له وانه یه هه ندیک له ئافره تان بلین، ئیمه خۆمان داپۆشتوو به لام به چی؟ به چاکیت و پانتۆلی پیاو، له وانه شه قزیشی له قری پیاو که متر بیت! که واته مه رجه کانی بالاپۆش (حیجاب) ی تیدا نه ها تۆته دی.

۷- نابی جل و بهرگه که بۆ خۆده رخستن و ناو بانگ په یدا کردن بیت، به جۆرێک نازو فیزی پتوه بکات، جا چ پیاو بیت، چ ئافرهت، چونکه پیتغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت: (من لبث ثوب الشهرة في الدنيا البسه الله يوم القيامة ثوب مذلة) (أخرجه ابن ماجه) واته: هه رکه سیك جل و بهرگیك له بهر بکات بۆ ئه وه ی پی یه وه بهرچاو بیت و نازو فیزی پی لیبدات، ئه وا خوای گه وره له رۆژی دواپی دا،

بەرگىكى وەك ئەۋى لەبەر دەكات و دوايش گلبە دەگرىت و
 گىرى لى ھەلدەستىت لەناو ئاگرىدا ھەر وەك لەو
 فەرموودەيەى سەرەوہ باس كراوہ . جا ھەر دەبى ئەو
 دوعايە بگەين و بلىن: خوايە بمان پارىزى لەو جۆرە بەرگە
 لە ژيانماندا و لەو جۆرە سزايەش لە دواپۆژدا . چونكە
 كەسانى واھەن ، لەو جۆرە جل و بەرگە دەپۆشن ، تەنھا بۆ
 ئەوہى خەلكى بلىن ، ئۆى فلانە ژن يا فلانە پياوچ
 بەرگىكى پۆشيوہ ؟ بەمەش كارىكى زۆر دەكاتە سەر دلى
 ئەو كەسانەى كە ناتوانن ھەمان جل و بەرگ وەدەست
 بھينن:

۸- نابى ئەو خۆداپۆش (جل و بەرگ)ەى كە دەپپۆشن ، چ
 پياوانە ، چ ژنانە بىت ، لە جل و بەرگى خوانەناس (كافران)
 بچىت ، چونكە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
 دەفەرموئەت: (من تشبه بقوم فهو منهم) واتە: ھەركەسىك
 خۆى بشوبھىنن بە كۆمەلەك ، ئەوا ئەویش لەوانە و لەو
 كۆمەلەيە . جا ئەو خۆ شوبھاندنە پياوو ئافرەت
 دەگرىتەوہ ، لە گوشتار و پەفتار ، داب و نەرىت ، جل و
 بەرگ ، كەواتە ئىمەى موسولمان ھىچ نپويستىەكمان بە
 كەسانى تر نىيە نەلە رۆژھەلات و نەلە رۆژئاوا ، چونكە ئىمە
 خۆمان خواوہن بەرنامەيەك و شارستانىەتتىكى تىرو
 تەسەلەين ، كە گشت بوار و لايەنەكانى پىويستى ژيان
 دەگرىتەوہ ، ئەوہى جى داخ و ھەسرەتە ، ئەوہى كەلە

رۆژگاری ئەمڕۆماندا، ئەو لاساییکردنەوێه لێ لایەن
 پۆلەکانمانەوێه بە (کچ و کوپ) هەو، تەشەنەئێ کردووە، لێ
 جۆری قژتاشین و ملوانکە لێ ملکردنی کوپەکانمان. بێ
 ئەوێ پۆژیک لێ پۆژان، باوانیان، ناوەپۆکی ئەم
 فەرموودەیان بۆ روون بکەنەوێه یان ئامۆژگاریەکی
 باوانانەیان بکەن، چونکە شتەکە بەو سادەییە نێه! کە
 باسی لێوێ دەکرێت. لێرەدا، ئەوێ رادەگەیەنم وازھێنان لێ
 بەرنامەئێ خودا و پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) یاخێ
 بوونە ئێ یان و، پەپرەوکردنی بەرنامەئێ دوژمنانی ئێسلامە،
 ئێستاش کاتی ئەوێ هاتووێه کە دڵەکانمان بە ئێمان ئاو
 بدەینەوێه، بۆئەوێه بکەوێتە ژێر بایی رەحمەتی خوای
 میھرەبان و، بۆ ئەوێه بتوانین بەختیاری دونیاو پۆژی
 دوایی وەدەست بھێنین و گوشتار و پەفتارمان پێک بن
 لێگەل ئەو بەرنامەئێهێ کە خوا بۆئێه لێزاردووین و ئێمەش
 پێی پازی بووین و کردوومانە بە ئایینی پەسیمی خۆمان و
 ئاونیشانی ناسنامە (ھویە) کانمان. لێ گۆتایییدا، لێ خوای
 میھرەبان داواکارین کە ئەم ھەولەمان ئێ قەبوول بفرمووێت
 و بیکات بە پردیک بۆ دەرپاز بوونمان لێ زەلکاری نەفامی و
 بێ باوەرپی و، بەرەو بەختیاری و سەرفرازی دەستمان
 بگرێت. ھەرەوھا بېیت بە ھۆکاریکی کاریگەر بۆ گەشتن بە
 پاستیەکان و، لێ خوای بالادەست داواکارین گشت لایەکان
 سەرکەوتوو بکات، ھەرەوھا داواکارین ھاندەرمان بێت کە

تهنها له ژیر فرمانږه وایه تی نه ودا کاریکین و، له و سنووره
 دهرنه چین که نهو (جل جلاله) بوی نه خشه کیښاوین و،
 خوشک و براکامن پینمای بکات و پاگیرمان بکات له سه
 ئیمان. وه دروود و سلامی خواش برژیت به سه پیغه مبه
 (صلی الله علیه وسلم)، وه بنه ماله و یار و هاوه له کان و
 شوین که وتوان و، زیندو که ره وانی سونه ته کانی پیغه مبه ری
 پیښه و امان (صلی الله علیه وسلم). انشاء الله.

چاپی دوووم

به ناوی خوی مهن

پیشهکی چاپی دوووم

سوپاسیکی بی پایان بۆ خوی پهروهردگار، دروود و سهلامی خواش برپژیت بۆ سهر پیغه مبهری نازدار (صلی الله علیه وسلم).
دوای تهواو بوونی دانهکانی چاپی یه که می ئەم نامیلکه یه، زانیمان که داوایه کی زۆری له سهره، به جۆریک له هه ندی شوین فۆتۆکۆپی کراوه. ئەمهش خۆی له خۆیدا به لگه یه که، ناوه پۆکی ئەم نامیلکه یه (سوپاس بۆ خودا) پۆلی خۆی بینیه و دیاره خوشکانمان به پهروشن بۆ زانین و تیگه یشتنی ئایینه که یان. ئیمهش له سهر پرانسیپی ئەو خالانه و چه ند مه بهستیکی تر، که خوازیارین په زامه ندی خوی پی به ده ست بینین، پریارماندا جاریکی تر چاپی بکهینه وه، به جۆریک که (پیش دهستیکی) بخهینه سهر و، میژووی سهره لسانی پلانی دوژمن کارانه ی دربه (حیجاب) ی تیدا پوون بکهینه وه.

- ۱- ئەم نامیلکه یه زۆر به دلسۆزی ده دویت و پهروشی پزگارکردنی خوشکانمانه له خه شمی خوی گه و ره.
- ۲- ئەم نامیلکه یه، داوا له و خوشکانه ده کات که سه رقال و هه ناسه سوارن به دوای لاسایی کردنه وه ی مۆدیلات، ئەو مۆدیلاتانه ی که کۆمپانیا گومان لی کراوه کان په واجی بۆ ده که ن و، گرنگیه کی له راده به ده ری پی ده دن، ته نها

مه به ستيشيان وه ده ست هيئاني سامان و ئافره ته .
 چونكه لاي نه و كۆمپانيانه ئافره ت هه روه ك كالا يه كي تر،
 سه ير ده كرى و مامه له ي له گه لدا ده كرى و بازاپه كاني
 پى خوش ده كرى. نه وه نيه به جوانى ئافره ت، ريكلام
 بو كالا گانيان ده كهن؟! ناوه پوكى ريكلامه كان
 واده گه ينى: هه ر كه سىك سامانى هه بيئ، هه م كالا، هه م
 ئافره ت به ده ست ديئيئ، له ناو هه ر گه ليكيش ئافره ت بوو
 به په رستراو، نه و مال ئاوايى له و گه له بكه . له م
 ناميلكه يه دا، ده مانه وي ئن خوى له پله و پايه كي به رز
 بدورتيه وه كه شايسه بيئ به به رزيه تي ئن و بتوانيئ
 پوكى سه ره كي خوى بنويئيئ، له پيگه ياندين و دروست
 كردنى پياوانى به هيئو خاوه ن هه لويست، چونكه هه ر ئنه
 بيشكه ولانه ي دروست كردنى پياوان.

٣- له م ناميلكه يه دا، داوا له خوشكانمان ده كهن، كه
 پوكى حيشمه ت و شه رمداى بپوشن، بو نه وه ي بتوانن
 خويان بپاريئن له چاوى نه خوش و ژه هراوى، كه هه ميشه
 به دواى نه وه ن كه ئافره ت بكهن به نيچير و ژه ميكي
 دامركاندينى هه ز و ئاره زووه كانيان.

٤- له م ناميلكه يه دا داوا له خوشكانمان ده كهن (بالاپوش)
 بپوشن، بو نه وه ي بتوانن كه سايه تي خويان و
 تاييه ته نديه كانيان بپاريئن و بتوانن فه رمانه كاني خودا و
 پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) به جي بگه يه نن:

١- بو نه وه ي بتوانيئ خوى بخاته ناو قه لايه كي پاريزراو

و کهس نه توانیت دهست دریژی بکاته سهری و، تاک
و کۆمه‌ل پارێزراو بیت و پێیه‌وه گرفتار نه‌بن.
ب- بۆ ئه‌وه‌ی ئافرهت بتوانیت له‌رێگای خۆپاراستنه‌که‌یدا
نه‌وه‌ی نوی دروست بکات.

ئه‌و بالاپۆشه‌ی (حیجاب) ه‌ی که ئیسلام داوای پۆشینی
ده‌کات، ته‌نها ه‌ر بۆ داپۆشینی جه‌سته نه‌یه! به‌لکو په‌یامیکی
پیرۆزی باوه‌ڕه و، ناوێشانی ئافرهتی تێدا وه‌دی ده‌کریته.

خوشکی به‌رێز: وێرای سه‌لام، ئه‌وپه‌ری سه‌رفرازیت بۆ
ده‌خوازم. ئه‌م نامه‌یه بۆ تۆی به‌رێزه، به‌و هیوایه‌ی بتوانیت
په‌زنامه‌ندی خوای بالاده‌ست وه‌ده‌ست بێنیت و بکه‌ویت نه‌و
ژیاڵیکی پڕ له‌ خێرو خوشی هه‌میشه‌یی. له‌م نامیلکه‌یه‌دا زۆربه‌ی
ئه‌و بیاتۆیه‌یه‌ی رێگرن له‌ پۆشینی بالاپۆش، ده‌ست نیشانه‌مان
کردوون و، به‌ چاره‌سه‌ریه‌کی گونجاو وله‌باری رێک له‌گه‌ڵ
هه‌سته‌کان. خوای کاربه‌جی ده‌یه‌وێت تۆ پارێزراو بیت و دوور
بیت له‌ سوکایه‌تی پی‌کردن، چونکه ئیبلیس و هاوکارانی
هه‌میشه له‌ خلیسکاندن و بیانوی خه‌یالیت بۆ ده‌نێنه‌وه، تا
ببیت به‌ بووکه شووشه‌ی به‌رده‌ستیان و، چۆنیان بویت به‌ کارت
بێنن بۆ گومراکردنی گه‌نجه‌کانمان.

خوشکی به‌رێز ئاگاداره نه‌که‌ی ببیت به‌ نێچیری پلانه‌کانیان
و شه‌یتان به‌سه‌ر ئایین و بی‌گه‌ردیه‌که‌ت زāl نه‌بێت، به
پازاندنه‌وه‌ی پاساوه‌کان. باش ئی و وردبه‌ره‌وه، کام رێگا
هه‌له‌به‌زێرت؟ رێگای رێنموویی یان رێگای سه‌رگه‌ردانی؟

نایا ئافرهت به خو سفوور کردن به خته وهر ده بیټ ؟

به خته وهری ویستیکی دهر وونه کانه، بزیه ده بینین هه ول و
کۆششه کان له گه پدان بۆ وه ده ست هیئانی، هه مووشمان به دواى
به خته وهریدا ده گه پیین. با بزانی نایا، به خته وهری له سامان و
ژیانی هه بوونی و جوانی و پاکردن له ده ست گشت به ها به رز و
یاسا کاندایه ؟ وه نایا ئافرهت به خته وهری خو ى ده دۆزیته وه له و
کاته ى شوین که وتووی حه ز و ئاره زوو و شه یتانه که ى
ده که ویت ؟ به پشت گوی خستنی هه موو ئه و په وشت به رزی و
داب و نه ریتانه ى که له باوک و باپیرانه وه بۆ به جی ماوه و،
خو ى سفوور کردووه ؟ وه ئه گه ر بیټ و به راورد کردنه وه یه کی
ویژدانانه بکه ین له نیوان ئافرهتی رۆژئاوایی و، ئافرهتی
موسولمانی پابه ند به ئاینه که یه وه، ده بی کامیان باری
گوزهرانی باشت ر بیټ وله خو شى و به خته وهریدا بریټیت ؟
هه لبه ته ئافرهتی موسولمان له وان زیاتر له خو شى و
به خته وهریدا ده بیټ، ئافرهتی رۆژئاوایی هه میشه له دل په راوکی و
نه خو شیه درێخایه نه کاند ده ژیت و، شه و خه و ى لی ناکه ویت
مه گه ر به به کار هیئانی حه ب و هیمن که ره وه کان (مه دئات) و
ماده ده بی هۆش که ره کان نه بیټ ! ژیا نی، ژیا نیکی ماده ى
ته واره، هه ست به ئۆقره و دلنیا ى ناکات، میرده که ى دۆستیکی
(عه شیقه) ى هه یه، دایک و باوک ده ستیان له یه ک به رداوه و،

ههريهكه بۆخۆي له لايهك دهژيت وئافره تانېش له لايهكي تر.
ئەزمونی ئافرهت له گەل پیاواندا، پریهتی له دەر دو مهینهتی و
تالی، هه ره موویان له گۆشهی جهسته و چێژ لی وه رگرتن
سهیری ئافرهت دهكهن، ئەو ئافرهته (رۆژئاواییه) هاوه لایهتی
چه ندين پیاوی کردووه و له گەل چه ندان هاموشۆی هه بووه و
له گەل چه ندان هتد، له کۆتایشدا، سه ره نه نجامی ئەو
په یوه نديانه ليك داپران و دووبه رکي لی دهكه ویتته وه، ئەمه به ره له
هاوسه ربوونیان، كه چی ئەوهی دواي ژيانى هاوسه ریه تیه، ئەو
ئافرهته له ژيانێکی پر له دهرده سه ریدا ده ژیت، ئەگه ر
شووه كه ی پاره ی نه ما، ئەوا ئەو ژنه واز له مێرده كه ی دینیت و
یه کیکی تر دهكات به سیسه م نشینی مێردی پێشوو ی و،
مناله كانیشیان بۆ خانه ی بی نه وایان !! به گوێره ی ئامار دهكانی
جیهان، به کارهێنانی توندو تیژی در ژ به ئافره تانی رۆژئاوا له
لايه ن پیاوانه وه، زۆر، زۆتر و درندانه تره له وه ی له نێوان
پیاوان و ئافره تانی موسولمان دا هیه . كه چه كانیان، به ده گمه ن
ده بینیت كه گه یشتبیت ته مه نی (١٤) سالی و كه چیتى خو ی
پاراستبیت و دووگیان (حامل) نه بوویت، هیشتا هه ر
له سه ره تاي ناوه نديه ! کاتی منداله كه شی ده بیت (ئهمه نه گه ر
حه بی (منع الحمل) ی به کار نه هینابی و، له به ری نه چواند بیت)،
لای دایکی جی ی دیلێت و به دواي كوپه قۆزێکی تر دا ده گه ریت،
بۆ ئەوه ی مندالێکی تری ببیت له و دۆسته تازه یه ی ... ئیتر هه ر
به م شیوه یه ... ئایا ئەمه یه ئازادی؟ به لكو ئەم کاره سات و

مالویرانیه . ئەمه مشتیکه ، خو هیشتا نه چووینه ته ناو باس و
مه‌رگه‌ساته‌کانی (نایدن) و هه‌تک کردن و باززگانی کردن به
ئافره‌ت، که بۆته باززگانیه‌تیکی قازانچ خه‌یالی، که چهند
کۆمپانیایه‌کی گه‌وره و مافیای به‌ناوبانگی ناسراو به‌پۆه‌ی
ده‌به‌ن.

ئايا تۆ جارى بچووكيت؟ ئايا بالا پۆش پيئومرى رەشتى كەسلىك نيه؟

چىكەمەتى بالا پۆش

ئىسلام ئاينى خۇ پاراستنە بەر لەۋەى ئاينى چارەسەركردن بىن، كاتىك بالا پۆش بەسەر ئافرەتدا پيئويست دەكات، بۇ پاراستنە يەتى لەۋ شتانهى كە هيچ حسابى بۇ نەكردوۋە، بۇ ئەۋەى ئافرەت ئازار نەدرىت، دور بىت لە دەست درىژى پياۋان. ھەروھە بۇ ئەۋە ھاتوۋە وروژان و فیتنە و شەپ پى فروشتىيان لەسەر قەدەغە بكات. بى گومان كاتىك وروژان ھەبىت، خۇ ۋەلامدانەۋەشى دەبى! بە كچىكى زانكۆيم ووت، ئايا ئەۋە جل و بەرگەى تۆ ھەزو ئارەزوۋى گەنجان ناۋورۋىننىت؟ ئەمە شەپ پى فروشتن نيه بە ھەرزەكاران؟ ئايا ئەۋە گەنجە ھەۋل نادات بە ھەر رىگايەك و بەھەر شىۋەيەك بىت، لىت نزيك بىتەۋە؟ دەفتەرىك؟ مەلزەمەيەك، شتىكى لەۋ بابەتەنەت لى داۋا بكات، تەنھا مەبەستىشى نزيك بوونەۋەيە لىت، نەك بۇ ئەۋە زانست و زانىارىيەى ھەتە، بەلكو بۇ ئەۋەى لە نزيكەۋە چىژ لە گەرمایى جەستەۋ جوانى و جل و بەرگە رازاۋەكەت ۋەربىگرىت.

كچه ووتى: ئەمەيان سەر بەستى خۆمەو، مەن خۆم بۆخۆم ئەو
 پۇشاكەي بىمەوئى بىپۆشم ھەللى دەبىژىرم. واللە دەنا مەن نوئىژ
 دەكەم و پۇژو دەگرم و قورئان دەخوئىنم ...! پىم ووت:
 خوشكى مەن، دەمەوئى دىارىيەكت پىشكەش بىكەم، كە بىرىتە لە
 كىتەيەك، تايىيەتە بە (بالاپۇشى)، مەن داوات لى ناكەم كە
 (حىجاب-بالاپۇش) بىپۇشەيت، بەلگەو ھىوادارم يەكەم جار
 دىارىيەكەم لى قەبۇل بىكەيت و، دەمەوئى بىزانم دواي
 خوئىندەنەوئى، بىرو بۆچوونت، چۆن دەبى؟ چۈنكە مەن دەمەوئى
 لەسەر بىنەماي زانستى و بەلگەو گۆرىنەوئى پراو پىشنىيار بونىيات
 نەرەكان گەفتوگۇ بىكەم، دواي ئەوئى قىسەكانى پەسەند كەرد،
 لەخوئى مېھرىبان پارامەوئى پىنمەوئى بىكات و چاۋەكانى بە
 نوورى ئىمان پوون بىيەتەوئى. لىرەدا دەمەوئى بلىم: لەوانەيە
 زۆربەي خوشكانمان لە ھوكم و ھىكەتەي بالاپۇشى ھالى
 نەبوون بە چەمكە شەرىيەكەي و كەسەش بە پىي پىويست
 ھەللى نەدەبى ھالىيان بىكەن، ئەگىنا زەھمەتە، ئافرەتەك بلىت:
 مەن موسولمانم و قورئان دەخوئىنمەوئى و نوئىژ دەكەم و
 بەگوىي خواش ناكەم! لەم بىوارەدا ...! بىروابىكەن
 زۆرتىرسناكە. واپىنە بەرچاۋ (تۆلەشەرى مەدىنە دابىتولە كۆپرەك
 دانىشتوئىتوپىغەمبەر (سەلى اللە ئەلەيھە وسەلم) ئامادەيەوئى وئى (كچم
 خوت داپۇشە)، دەلەيى: بىوورە لەمەيان بە گوىت
 ناكەم...؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

ھەر لىرەدا، دەمەوئى سەرنجى كچانى كورد، پاكىشەم بۆ

چەند دیمەنێکی پۆژئاوا و چۆن ئافرهتی موسوڵمان، خەبات دەکات و تۆ دەکۆشیت لە پێناو پاراستنی شەپەف و ناوینیشانی پایەبەرزى که (حیجاب)ە. ئایا هەوالتی خوشکەکانی خۆت بیستوو و چیان پێ کرا لەو کاتەى بە (حیجابەوه) دەچوونە قوتابخانە لە هەریەکە لە (فەرەنسا و ئەلمانیا)؟ وە ئایا دەنگ و باسی (مەرۆه قاووقچى)ت بیستوو لە تورکیا؟ وازی هێنا لە ئەندامیەتی پەرلەمان و کورسی ناو پەرلەمان، لەپێناو هیشتنەوهی حیجابەکەى بە بیگەرەى؟ ئەوانە بکە بە پیشەنگی خۆت؟ چونکە، لاسایی کردنەوهی پێژداران، لە پێژداریه‌وه‌یه، (مەرۆه) پەرلەمانی جێ هیشت، چونکە عەلمانیه‌کان پێگەیان پێ نەدا بە حیجابەوه بچێتە ناو پەرلەمانی دەولەتیکی عەلمانی؛ بەلام لە رۆژی ۹-۲-۲۰۰۸، پەرلەمانی تورکیا بە زۆرینه‌ی دەنگ بریارێکیان هەموار کرد بە پێگەدان و چوونە ناو قوتابخانە و فرمانگە حکومیه‌کان و شۆینه گشتی یەکان بە (حیجابەوه).

دوای ئەو گەشتە خێرایە و دەستنیشان کردنە گونجاوه‌کان، بۆ گشت پاساوه‌کان و لیکۆلینه‌وه‌یان ژماردنیان، کە زۆربه‌ی سفورەکان پەنایان بۆ دەبەن و دەستیان پێوه دەگرن، وە بۆ ئەوه‌ی بگه‌یتە راستی ی مل کەچ کردنت بۆ فەرمانی خوای گەورە و، خۆت پزگارکەیت لەو پاساوه‌ خەیاڵاویانه‌ی کە، خوای کاربەجێ پێشتیوانی کردین لە پوچەڵ کردن و لە کارخستنیان. ئەى ئیستا چ پاساوێکت بە دەست ماوه؟ بۆ ئایا تۆ پاکزیت لە خۆت؟ وە ئایا هەر بەردەوام دەبیت لەسەر ئەو شیوازەى لە

سه‌ری بوویت؟ بۆ زیاتر بیر ناکه‌یته‌وه؟ سه‌یریکی خۆت بکه،
 رۆژ به رۆژ له ده‌رگاکانی گۆڤ نزیك ده‌بیته‌وه. چیت ئاماده
 کردوه بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاره‌کانی فریشته‌کانی خوای
 گه‌وره؟ به چ روویه‌ک ده‌چیت به‌رده‌م خوای به‌رزو بلند؟ شه‌رم
 داتناگریت نه‌و رۆژه‌ی خوای گه‌وره لیت ده‌پرسیت؟ نه‌ی
 به‌نده‌ی من، بۆ گوێپایه‌لیت نه‌کردم؟ بۆ په‌یوه‌ست نه‌بووی به
 جیّ به‌جیّ کردنی فه‌رمانه‌کانم؟ یان، سیّ و دووی له‌گه‌ڵ
 ده‌که‌یت و، ده‌لیّ ی: خوایه قه‌ناعه‌تم به‌و فه‌رمانانه‌ت نه‌بوو!
 خواش پیت ده‌لیّ: قه‌ناعه‌تت به‌ فه‌رمانه‌کانی من نه‌کرد؟ که
 هیچ نابه‌جیّ یه‌کیان تیدا به‌دی ناکریت نه‌ ئیستا و نه‌ له‌ دوارۆژ.
 یان قه‌ناعه‌تت به‌ فه‌رموده‌کانی محمدي خۆشه‌ویستی من نیه
 (صلی الله علیه وسلم)؟ با ئیستا پرسپاریکی ترت لی بکه‌م: ئایا
 خواو پیغه‌مبه‌ری خوات (صلی الله علیه وسلم) خۆش ده‌ویت؟
 نه‌گه‌ر وتت (نا)! خۆ نه‌م جوّره وه‌لامه له‌ بازنه‌ی ئیمان
 وه‌ده‌رت ده‌نی (خوا په‌نامان دات)، وه‌ نه‌گه‌ر ووتت (به‌لیّ)
 خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یم خۆش ده‌ویت، نه‌وا دیسان پرسسیارت لی
 ده‌کات، به‌لگه‌ی خۆشویستنت بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ر چیه؟ خۆ
 ناشکرایه، ته‌نها پاگه‌یانیدیکی زاره‌کی به‌س نیه. ده‌بی نه‌و
 خۆشه‌ویستی به‌سه‌لمیئتیت. چۆن وه‌لامی نه‌م ئایه‌ته ده‌ده‌یته‌وه
 که خودا (جل جلاله) ده‌فه‌رمویت
 اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ
 إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (التوبة: ۲۴)، واته نه‌ی

محمد (صلی الله علیه وسلم) پټیان بلّی: نه‌گه‌ر باو و باپیرتان و رۆلّه و نه‌وه‌کانتان و براکانتان و هاوسه‌ره‌کانتان و عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کان و مالّ سامانیکه که به ده‌ستان هیناوه، یاخود بازرگانیه‌ک ده‌ترسن که شکان و بیّ بازاپی رووی تیّبکات و خانوبه‌ره و کۆشک و ته‌لاریک که هه‌زده‌که‌ت لیّتان تیّک نه‌چیت و دلّخۆشن پیّی، لاتان خۆشه‌ویست ترو نازدارتر بیّت له‌ خواو پیّغه‌مبه‌ره‌که‌ی و جیهاد و تیّکۆشان له‌ پیناو ریّبازی شه‌و زاته، ده‌ شه‌و چاوه‌پوان بن، هه‌تا خوای گه‌وره‌ دیت به‌ فرمانه‌کانیه‌وه و (تۆلّه‌تان لیّ ده‌سستیڤیت) خوای په‌روه‌دیگاریش هیدایه‌ت و رینمووی قه‌ومی یاخی و له‌ سنوور ده‌رچوو نادات. ته‌فسیری ناسان لاپه‌ره (۱۹۰) چاپی هه‌شته‌م.

(۲) (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (ال عمران : ۳۱)، واته: شه‌ی پیّغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ نیمانداران بلّی: نه‌گه‌ر ئیوه‌ خواتان خۆش ده‌ویّت ده‌ شوینی من بکه‌ون و له‌ فرمانی من ده‌رمه‌چن، شه‌و کاته‌ خواش ئیوه‌ی خۆش ده‌ویّت و له‌ گونا‌ه و هه‌له‌کانیشتان خۆ ده‌بیّت، شه‌و خوایه‌ لیّ خۆش بوو میهره‌بانه‌.

ته‌فسیری ناسان لاپه‌ره (۵۴) چاپی هه‌شته‌م.

شاعیر ده‌لی: (لو كان حبك صادقا لاطعته ان المحب لمن يحب مطيع) واته: نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی به‌که‌ت راستگۆ بیّت شه‌و گۆپرایه‌لی ده‌بیّت، چونکه‌ خۆشه‌ویست بوو خۆشه‌ویسته‌که‌ی گۆپرایه‌له‌.

((چرپەي دئسۆزىك بەگۈيى سفوردا))

خوشكى من: من لە پېئناو خوادا تۆم خوش دەوئت.
خوشكى من: وەبىر خۆت بېئەو وە وای دانى تۆ لە ئاۋزىنگ
کردن و ساتەكانى مردن دايت و، فريشتهي گيان كيئش، ئىستا
خەريکە لە پى يەكانتەو وە رووحت دەكيئشيت. خوشکۆلە : وە
بىنە بەرچاۋ لەناو کونجى گۆرپەكەت دانىشتوۋى.
ئەي خوشکە، وەلامى ئەو دوو فريشتانەت لايە كە لىت
دەپرسن لەناو گۆردا؟ ئەرى خوشكى: كاتى ئەو نەهاتوۋە
بگەرپتەو وە لاي خوا و تەويە بکەيت؟ خوشکە: كاتى ئەو
نەهاتوۋە بترسىي لە سزاي خودا؟ خوشکە (الم يأن للذين آمنوا
ان تخضع قلوبهم لذكر الله) ئەم ئايەتە بۆ ئيماندارانە. واتە: كاتى
ئەو نەهاتوۋە بۆ ئەوانەي ئيمانيان هەيە كە دلەكانيان مل كەچ
بىت بۆ يادکردنەو وەي خودا؟ خوشکە من: نەفرەت لە شەيتان
بکە، چونكە ئەو ريگرە لە تەويەکردنت. خوشكى من: هەلسە
لەخەو.....

خوشكى من: خۋاي پەرۋەرەدگار بانگەيشتت دەكات بۆ،
بەهەشتىك كە پانى يەكەي هيندەي ئاسمانەكان و زەوى يە.
خوشكى من (ئالاي بالاپۆش، حىجاب) بەرزبگەرەو، چونكە
ئەم حىجابە سىماي ئيمانته، (خىجاب) هيز و ئيمان و پاكي و
داۋين پاكىيە. خوشکۆلە: دەبىت كەسيك هەبىت وەلام بەداتەو؟

ره‌حمه‌تی خودا له وشاعیره‌ی که ده‌لی:

یاخادم الجسم کم تشقی بخدمته
اتطلب الريح فیما فیہ خسران؟
اقبل علی نفس واستكمل فضائلها
فانت بالنفس لا بالجسم انسان

واته: ئه‌ی خزمه‌تکاری جه‌سته چه‌نده خۆت به
خزمه‌تکردنیه‌وه شه‌که‌ت ده‌که‌یت ئایا داوای قازانج له شتێک
ده‌که‌یت که خۆی له خۆیدا دۆپاوه؟ روو بکه‌ره نه‌فسه‌که‌ت و
چاکه‌کانی وه‌ده‌ست بینه، چونکه تۆ به ره‌وشت مروّثیت نه‌ک به
جه‌سته. خوشکی من: ئیستا به‌لی هه‌ر ئیستا له ناخی دلته‌وه
بلی، خواجه گیان، ته‌وبه بیت گه‌رامه‌وه لات.

(دەروازەيەکی کراوە بۆ چەند پرسپاریکی راشکاوانە)

پ: لەوانەيە پرسپارم ئی بکەیت: ئەگەر سفوور (التبرج)
پوالتەتیکي نامۆیە بەسەر کۆمەلگاکیمان و حەپامە لە
عەقیدەمان، ئەي بۆ لە ولاتی ئیمە سەری هەلداوە و
بلاوبۆتەو؟

وەلام:

- ۱- لاوازی ئیمان و، نەترسان لە خوای گەرە.
- ۲- نا دانایی بە حوکمەکانی ئاین، بەتایبەتی ئەو
حوکمانەي تایبەتن بە جل و بەرگ لە ئیسلامدا.
- ۳- لاسایی کردنەوہی کوێرانە و شوێن کەوتنی هەنگاوەکانی
شەیتانەکانی مەرۆف و جنۆکە.
- ۴- بلاوبوونەوہی جل و بەرگی شیوازی خۆرئاوایی،
گوناھەکەش دەکەوێتە ئەستۆی ئەوانەي دەیان هیئن.
- ۵- پۆلی پاگەیانندن بە هەردوو لایەنی بینراو و بیستراو و
خوێندراوەکان.
- ۶- لاوازی پاگەیانندن و بانگەوازی ئیسلامی.
- ۷- کەم تەرخەمی پیاو لە گەیانندنی پۆلی پتویست لەناو
خێزاندا.

(زیانه‌کانی سفووری)

له حیكمه‌ته‌کانی خوای پاك و بیگهره، نه‌وه‌یه، هیچ شتېك
حه‌رام ناكات، مه‌گه‌ر زیانیکی ناشكرای نه‌بیټ بۆ دین و ژین.
سفووریشی هه‌پام كردووه بۆ نه‌وه‌ی كۆمه‌لگا و ئادابه‌كان و
ره‌وشت و به‌ها به‌رزه‌كان پارێزراو و پاك و بیگهره‌ بن.

أ- زیانه‌کانی به‌سه‌ر خودی ئافره‌تدا:

۱- ئافره‌تی سفووره‌ه‌لده‌قۆزێته‌وه بۆ به‌كاره‌یتانی له
رۆژنامه‌و فیلم و ریکلامه‌ بازرگانیه‌كان، بازرگانی پێ
ده‌كرێت بۆ كیش كردنی زۆرتین ژماره‌ له‌ كپیاران.

۲- ئافره‌تی سفووره‌ه‌رده‌م دووچارى ئازار و شه‌پ پێ
فروشتن ده‌بیته‌وه له‌ لایه‌ن خه‌لكانی ته‌له‌كه‌بازه‌وه.

۳- سفووری سه‌ركه‌شه‌یه‌ك ده‌دات به‌ ئافره‌ت كه‌، رێگا
به‌خۆی بدات ده‌ربجێت له‌ سنووره‌كانی ئایین و
ره‌وشت.

۴- سفووری وا ده‌خوازێت كه‌ له‌ به‌ره‌ به‌یانیکى زوو، له‌خه‌و
هه‌لسیټ، بۆ نه‌وه‌ی قژ و تیتكى رێك بخات و جل و
به‌رگی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی شیک بکات و، موکیاج و ره‌نگی
گونجاو له‌گه‌ڵ له‌گه‌ڵ جل و به‌رگه‌کانی بکات. + نه‌مه‌ش
كات و ماندوو بوونیکی زۆری ده‌وێت و لێ به‌فیرۆ
ده‌دات. هه‌روه‌ها دوا ده‌كه‌وێت له‌ نه‌جامدانی نه‌ركه
سه‌ره‌کیه‌کانی ناو مال و قوتا‌بخانه‌.

۵- تووش بوونی نه‌ندامه‌ رووته‌کانی جه‌سته‌ی به‌ جۆره‌ها

نه خوښی ترسناکې وهک: شيرپه نجه. به لگه و راپورتي
زوری گوښار و راپورتي پیکخواه کانی ته ندروستی
جیهانی له بهر ده ست دان و گه واهی له سره دده ن و
نم پاستیه ده سه لمیتن.

ب- زیانه کانی به سره پیاو:

۱- تووش کردنی پیاو، به تاییه تیش گه نچ، به سرپېچی
کردنی فرمانه کانی خوی گه وره، نه ویش به سرپرکردن
و به دوداچوونی چاوه کان به نیگا سره نچ پاکیشهره کای
نافره تی سفور.

۲- هره ها سفوری و له پیاو ده کات، زیاتر گرنګی به
رواله تی خوی بدات و زیاد له پیویست، تا ده گاته
حاله تی (نه ژن و نه پیاو) و، ده یکه یه نیته توخمی سی
یه م بؤ نه وهی نافره تی سفور بؤ لای خوی کیش بکات.

۳- هره ها سفوری، پله و پایه و که پامه تی که س و کاری
نافره ته سفوره که له که دار ده کات (باسی کومه لگایه کی
بروادرده که ین). نه گه ربیت و، پیاویک، یان باوکیک، یان
برایه ک، له گه ل هاوسه ره کای، یان که که ی یان خوشکه
سفوره که ی به شوینیکدا پروات، چی ی گوی لی ده بیت
و چی ده بیستی؟! جگله قسه ی ناشرین و شه پ پی
فروشتن و، سه پرکردنی نه بیت! به لام چون
سپرکردنیک؟! وهک بللی ی کوپه شتیکی وون کردبیت
و وا گومان ببات که نه و که سفوره شته که ی له ناو
چاو و سینه یدا هشاردایت!

ج- زیانه‌کانی به‌سەر کۆمه‌لگه‌دا:

۱- وروژاندنی ئاره‌زوو و سه‌ره‌ل‌دانی گه‌روگرفت له
ئه‌نجامی به‌دواداچوونی جوانی سفوره‌که و شه‌ر پێ
فرۆشتنی.

۲- کزیوون و سست بوونی توانای سی‌کسی، ئه‌ویش
له‌ئه‌نجامی تیریوونی هه‌ریه‌که له‌ پیاو و ژن، به‌هۆی ئۆد
سه‌یرکردنیان بۆ یه‌کتر.

۳- نه‌وازه‌ی سی‌کسی: واته‌ سه‌ره‌ل‌دانی ناوازه، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌که له‌ ژن و پیاو ده‌گه‌نه‌ حاله‌تی تیریوون
(الاشباع)، ئه‌ویش هه‌ر به‌هۆی سفوریه‌وه.

۴- سه‌ره‌ل‌دانی داوین پیسی (زنا) و نیشه‌نه‌کانی له‌ناو
کۆمه‌لگه‌دا.

۵- لێک هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ی شیرازه‌ی خێزان.

۶- وازه‌یتان له‌ ژن هه‌یتان، پیاو وای لێ دیت گومان ده‌بات
به‌و کچه‌ی که ده‌یه‌وێت بیکات به‌ هاوسه‌ری خۆی؟
چونکه، وا گومان ده‌بات و ده‌لی: له‌وانه‌یه‌ ئه‌میشیان
هه‌روه‌ک ئه‌و کچه‌ بێت که په‌یه‌ه‌ندیم له‌گه‌ل‌یدا هه‌بووه‌!

۷- دا‌پووخانی ئابووری، ئه‌مه‌ش به‌ خه‌رج کردنی سامانیکی
ژۆر له‌ پێناو سفوریدا، له‌ جل و به‌رگی ب‌ریقه‌دار و
موکیاج و سه‌ردانی کردنی سالۆنه‌کانی ئارایشتی
ئافره‌تان، ئه‌مه‌ش هه‌مووی پاره‌ی ده‌وێ.

پترکراوی چاپی سی'یه م

((بالاپۆشی ئافرهت))

به‌ریز دکتۆر (ابراهیم طاهر)، چه‌مکیکی بۆنداری پر له زانیاری پێ به‌خشین ده‌رباره‌ی بالاپۆشی و فیترهت. که به‌شیکه له‌ توێژینه‌وه‌ی ئاماده‌ی کردبوو، بۆ وه‌رگرتنی بپوانامه‌ی دکتۆرا له‌ بوا‌ری پزشکی دا، که تیایدا به‌ چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی باوه‌ڕپێ کراوی پزشکی و شه‌رعی، توێژینه‌وه‌که‌ی ده‌وله‌م‌ه‌ند کردبوو. ئیمه‌ش وێرای سوپاس و پێزانیمان ده‌ست خۆشی ئی ده‌که‌ین و خوا پاداشتی به‌خیری بداته‌وه‌.

((بالاپۆشی له‌ فیتره و شه‌رعه‌دا))

یه‌که‌م: کاتی هێلکۆکه‌ی ئافرهت، موتر به‌ ده‌کریت به‌ یه‌کیک له‌ تۆیه‌کانی نێرینه‌ که‌ له‌ لایه‌ن خ‌وای زانا و کاربه‌جی، هه‌لده‌بژێردریت، ئه‌و هێلکۆکه‌یه‌ به‌ په‌رۆشه‌وه‌ حه‌ز به‌ پێگه‌یشتنی ده‌کات و شتیکی که‌م هه‌لده‌پێژیت له‌ دیواره‌که‌یه‌وه‌ بۆ پیشوازی ئی کردنی، جا ئه‌و تۆیه‌ ده‌چێته‌ ناویه‌وه‌ له‌ رێگای تاجیکی په‌وه‌نه‌قداره‌وه‌، له‌ رێگای ئه‌و دیواره‌ نه‌ستووه‌ی که‌ به‌هۆی رژیانی (ئه‌کروسینه‌وه‌یه‌). بۆ ئه‌وه‌ی ناوکه‌کانی

بهرامبر ناوکه کانی تر سه قامگیر بن، له و کاته دا هه ردو
 ناوکه کان، یه ک ده گرن بۆ ئه وهی هیلکۆکه یه کی موتریه کراو
 دروست بکه - النطفة الامشاج - وه له دواى ئه وه تاجه
 په ونه قداره که له بهر داده مالریت، دیواره که چهند ئه وه ندهی تر
 ئه ستوور تر ده بیټ، پيشوازی که ره کان و شوینه به یه ک
 نووساوه کان به سه ر ده کاته وه - Binding sites - بۆ
 ئه وهی به ره نگاری ئه و تویه زیادانه بیته وه و، پښگا نه دات فره
 به یه کگه یشتنی تر - poly sperm - . ئیتر به هیچ
 شیوه یه ک پښگیان پی نادات به هاتنه ژووره وه، هه رچه نده
 هه ولیش بدهن و، وازیان لی دینیت بۆ ئه وهی به ناھی سارده وه
 له سه ر دیواره ئه ستووره که دا بمن.

له بهر ئه وهی هیلکۆکه، وینه یه کی بچووکراوی ئافره ته، بۆیه
 هیلکۆکه، دیواریکی ئه ستووری هیه و ده وری ده دات و،
 بوونه که ی ده پاریزیت له ژینگه ی دهره وه یدا، جا چ بهر له
 گه یشتنی به توی رژینه وه بیټ، چ دواى به یه کگه یشتنی و
 جووت بوونی له گه ل ئه و تویه هه لبرژیدراوه یدا، لیږه دا
 ئه ستووری دیواری هیلکۆکه تیرکراوه که زیاد ده کات، بۆ
 قه ده غه کردنی هاتنه ژووره وهی توی نیرینه ی تر، چونکه بۆته
 خاوه ن شوو، ئه و هیلکۆکه یه سه رقالي دروست کردنی کۆرپه یه،
 دیواره که ش ده بیته په رده یه کی ماددی و، ههروه ا په رده یه کی
 مه عنه وی که خوی ده دۆزیته وه له داوینپاکی و شهرم و
 شکۆداریدا. ههروه ا خواى پاک و بیگهره، په رده ی بۆ ئافرهت

دیاری کردووه و، پابه‌ندی کردووه به جوړه جل و به‌رگیگی
 تاییه‌ت که بیپارښت له مه‌ترسیه دهره‌کیه‌کان، وه هر به و جل
 و به‌رگ و په‌رده‌یه، ئافره‌تی موسولمان دهناسریتته‌وه، به و
 ناو‌ه‌ی که بانگه‌وازی خوای جی به‌جی کردووه و وه‌لامی نه و
 فیت‌ره‌ته خواییه‌ی داو‌ه‌ته‌وه به پو‌شینی بالاپو‌ش، به‌ر له شوو
 کردن و دوا‌ی شوو کردنی‌شی و، نه و ئافره‌ته به فیت‌ره‌یه‌وه ریگا
 نادات که یه‌کی‌کی بیانی لی وه‌ژوور بکه‌ویت و، به‌یه‌ک
 گه‌یشتنی سی‌کسی له‌گه‌ل نه‌نجام بدات، چونکه خاوه‌ن هاوس‌ه‌ر
 و مال‌ی خو‌یه‌تی و سه‌رقاله به منداله‌کانی و ری‌ک‌خستنی کاروباری
 ناو نه و مال‌ی که تاییه‌ته به‌خو‌ی، وه بالاپو‌شی (جل و به‌رگی
 شه‌رعی ئافره‌ت) جوانیه‌ک و پا‌زاننده‌وه‌یه‌ک به ئافره‌ت ده‌دات،
 مه‌روه‌ها نه و تاجه دره‌وشاوه‌یه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تی، جوانیه‌که‌ی
 زیاتر ده‌کات، به‌جو‌ریک، هیچ جوانیه‌کی تر نه‌توانیت ململانی ی
 له‌گه‌لدا بکات هرچه‌نده نه و ئافره‌ته هه‌ولیش بدات به زی‌رو
 گه‌وه‌ر خو‌ی پرا‌زینیتته‌وه، چونکه نه و جوانیه‌ی یه‌که‌می
 جوانیه‌کی فیت‌ریه. وه ده‌ستگرتن و پار‌یزی کردن له و پایه
 به‌رزانه - شه‌ر‌ه‌ف و شه‌رم و داوین پاک‌ی - که به‌رزترین و
 به‌هات‌رین شتی‌که که ئافره‌ت هه‌یه‌تی، له‌ه‌مان کاتدا
 له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئافره‌ت و کومه‌لگادایه. وه به هیچ شی‌وه‌یه‌ک له
 به‌رژه‌وه‌ندی ئافره‌ت دانیه که واز له، خو‌داپو‌شین و خو‌پاراستن
 بښیت و، رابکات به‌دوا‌ی دامرکاندن‌ی حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی،
 به‌تاییه‌تی حه‌ز و ئاره‌زووی سی‌کسی، که کاری‌گه‌رت‌رین و

ترسناکترین حەزە، وە ئیسلامیش سنوور و مەرجی داناوە
 لە بەردەم ئەو ئارەزوویە، ئەویش لەریگای پۆشاک پۆشیندا، هەر
 لەبەر ئەمەشە ئیسلام گرنگیەکی تایبەتی داوە بە جل و بەرگی
 ئافرەت، وە بەشیوەیەکی تیروتەسەل باسی کردووە، بە
 چەندین ئایەتی قورئانی و فەرموودەکانی پێغەمبەر (صلی الله
 علیه وسلم).

(سید قطب) ،رەحمەتی خۆی لی بێت، لە تەفسیری ئەم
 ئایەتەدا: (يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ
 وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ)
 (الاعراف : ٣٦) دا دەلی: هاوشانیەك و هاوتەریبیەك هەیه
 لەشەری خوادا لە نیوان جل و بەرگ بۆ داپۆشتنی عەرەت و
 جوانکاری و، پارێزگاریدا (التقوى) دا. هەردووکیان پۆشاکن،
 ئەمەیان عەرەتی دل دادەپۆشی و دەپارێنیتەوه و، ئەوی
 تریشیان (بالاپۆش) عەرەتی جەستە دادەپۆشی و
 دەپارێنیتەوه.

(ئارمانجەكانى بالاپۇش)

ئارمانجى ئىسلام لە بالاپۇشى ئافرەتدا، واتەبى بۇ بە دورە پەريزگرتنى ئافرەت بى لەژيان، بەلگۇ بۇ داپۇشىنى جوانىيەكەيەتى، لەمەش زياتر بالاپۇشى ئافرەت لە ھۆكارەكانى خۇپاراستنى پىش وەختەى ئافرەتە دۇى ھەر گومانىك كە ھەوللى لەكەدارکردنى شەپەف و ناموسى بدات، وە رۇللى ئافرەت لە چەرخى سەرھەلدانى ئىسلام و سەردەمى پەيامى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ئەو راستيانە دەسەلمىتن. وە ھەرودەھا لەسەردەمى جى نشينەكاندا و دواتريش سەردەمى داپوخان، باشتري بەلگەن لەسەر ئەو راستيانە. (زین للناس حب الشهوات)، واتە: خۇشويستن و گەپان بە دواى ھەزوو ئارەزووھەكاندا، ھەر لە فیتەرەتەوہ بۇ پياوان و ژنان پازاندر اوہتەوہ، وەك تاقى گوردنەوہيەك بۇيان، وە يەكەمین جۇر لە جۇرەكانى ئەو ھەزوو ئارەزووانە بەگویرەى پياو، ئافرەتە. خوا جل جلالہ دەفەر مویت: (زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ) (ال عمران : ۱۴) لە ئوسامە ابن زەیدەوہ ئەویش لە پىغەمبەرەوہ (صلى الله عليه وسلم) كە فەرموویەتى: (ما تركت بعدي فتنة هي اضر على الرجال من النساء / بخاري) واتە: لەدواى خۇمدا لە ھیچ بەلایەك ناترسم

له وهی له به لای ئافره تان ده ترسم به سهر پیاوانه وه. ئه گهر
 هاتوو ئه دووانه، به و ههزو و ئاره زووه یانه وه، سه ریه سته کی
 ته وایان وه رگرت و بی مه رج و سنوور و پنگایاندا به خۆیاندا به
 ئازادیه کی ره ها وه گهر بکه ون، ئه وا دارووخان و نزمبونه وه بۆ
 ئاستی ئاره لای پیشوازییان لی ده کات. به لام خوای کار به جی
 چاره سه ری داناوه بۆ تیرکردنی ئه و هه ز و ئاره زووانه وه ک
 دانانی چه ندین پنگای راست و دروست، له وانه هاوسه رگیری و
 فره ژنی و، هاندان بۆ هاوسه رگیری و چه ندین یاسای تر که
 تایبه تن به خه یزان و په یوه ندی سیکسی شه رع ی. وه له نیو
 کۆمه لگادا پاراستنی چاوی داناوه یه که م جار بۆ پیاو دووه میش
 بۆ ئافره تان. هه روه ک رووتی و تیکه لاوی ناشه رع ی هه پام
 کردووه له و حا له ت و شوینه نه ی که یاسا و سنووره شه رعیه کانی
 تیدا ره چاو نا کریت. وه رینگاشی نه داوه به چوونه ده ره وه ی
 ئافره ت له مال، به بی کاریکی پتویست، وه ک چاره سه ریه کی
 پارێزگاری و رینگه گرتن له بلا بوونه وه ی دارووخانی ره وشتی و
 گه نده لای، هه روه ک ئاماژه مان کردووه به ژۆریه ی مه رجه کانی
 بالاپۆشی. خوای گه وره ده فه رمویت

اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (٣٠) وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
 أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ (النور: ٣١).

سه پاندن و فه رزکردنی بالاپۆشی به سهر ئافره تاندا،
 له میانه ی ترس نیه له ئافره تانه وه، بالاپۆشیش مانای وانیه
 به هیچ شیوه یه ک نیشاناندانی که م ده سه لات ی و بی توانایی

ئافرهت بى، يان كەم كوردنەۋەى بى لېلەۋ پاىەى يان بەكەم
 زاننى، بەلكو تەنھا بۆ ئەۋەىە نەبىتتە نىچىرى ھەلقۇستىنەۋە، لە
 نەنجامى وپوۋزنى پىاۋ لەبەردەم ھۆكارەكانى كىش كوردنى ئەۋ
 مى ياتىەى كەلە ئافرهتدا ھەىە، دەبى ئەمەش بزانن كە
 بالاپۇشى فەرمانىكە لە فەرمانەكانى خۋاى گەۋرە و دەبى
 ئافرهتەى موسولمان قەبۇلى بكات و پىنى رازى بىت بە (سەمنا و
 اطەنا) ۋەلامى بداتەۋە، ھەروەك بۆ ماۋەى چۈاردە سەدە
 قەبۇل كراۋە و بى ھىچ نارەزاىيەك و بى بەرزكوردنەۋەى ھىچ
 سكالايەك دۇبە پىاۋ، چونكە ئەۋ بالاپۇشە، پىاۋ بەسەرىدا
 نەسەپاندوۋە بەلكو ئەۋەى بەسەرىدا سەپاندوۋەى خولقىنەر و
 خۋاكەىەتى، لەم بارەىەۋە خۋاى گەۋرە دەفەرموۋىت: (وَمَا كَانَ
 لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
 مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا)
 (الاحزاب: ۳۶) ئاينى ئىسلام بە ھىچ شىۋەىەك قەدەغەى
 نەكردوۋە، ئافرهت بە مى ياتىەكەى خۋى بۇت، بە گشت
 پىكھاتە ھەستى و جەستەىى يەكانىەۋە و، نەشى وىستوۋە
 دايانمركىنىت يا بىانخىكىنىت، ھەروەك ھەندىك لە ئاھەزان
 تەپلى بۆ لىدەدەن، بەلكو رىگائى پىداۋە كەلە مالى خۇيدا و بە
 ژيانى ھاۋسەرگىرى خۋى ژيانى بباتە سەر. ئىسلام بە
 تىۋاننىكى سلبى دەپوانىتە ئەۋ ئافرهتەنى خۋى دەكات بە
 پىاۋيان خۋى دەشوبەيتىت بە پىاۋ ۋەك پىاۋەتىەكەى،
 لەئەنجامدا مى ياتىەكەى خۋى بۆ ھاۋسەرەكەى خۋى ناھىلىت و

رەتى دەكاتەۋە. ھەرۈەك لەم فەرمودەيەدا ھاتوۋە كەلە ابن عباس (خوالىتى رازى بىت) لە پىغەمبەرى خوا دەگىرپتەۋە (صلى الله عليه وسلم) كە دەفەر موۋىت: (لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء، والمتشبهات من النساء بالرجال) ئافرەت دەتوانىت و بۆى ھەيە پۈللەتى مى ياتى خۇى لە جل و بەرگ و خۇپازاندنەۋە ۋە دياربخت لە نىۋ كۆمەلى ئافرەتاندە ۋە لە نىۋ بازنى ئەۋ پياۋانەش كە مەھرەمەن و بۆ يەك ناشىن. بەلام ئىسلام دەيەۋىت جۈلەى مى يايەتى ئافرەت رىك و پىك بكات لە ژياندا بە جۇرىك نەگۇرپىت بۆ ھۇكارىك پەۋشتى پىس بكات و^(۱) لەداۋىن پاكىيەكەى لادەت، بەگشتى ئىسلام، بۆ ھەزو و ئارەزوۋەكان سىستەمىكى دانائە ۋە نەخشەى پەيۋەندى نىۋان پياۋ و ئافرەتى كىشاۋە و سنورى بۆ دانائە، ھەرۈە ھاچەند رى و شۈيىنىكى پراكتىكى دانائە بۆ دەۋرەدانى كارى ۋەۋوۋزاندەن و كۆنترۆلكردى ھۇكارەكانى لادان، ھەرۈەك لەمەۋبەر ئامازەمان پى يان كەرد. لەۋ سالانىۋى دوايىدا زانايانى دەۋرونناسى خالىكى زۇرگىرنگيان ئاشكرا كەرد، دەربارەى خۇ شۈبھاندنى ئافرەت بە پياۋ، دەرتەنجامەكان دەلەين: (ئەگەر دايك و باوك، بەردەۋتم بوون لە مامەلەكردىيان لەگەل كچدا، بەھەمان مامەلەكردىيان لەگەل كوپاندا لە ھەموو شتىكدا، لە جل

^۱ بخارى ۸۰-اللباس- باب ۵۹ الحديث ۵۴۶، ۲۲۰۷/۲ زكريا ابراهيم - سیکولوجیہ المرأة. الصفحة ۴۹.

و بهرگ و روالهت، یان په‌روه‌رده‌کردن و بگره ناولینانیش، چەند
 ئاکاریکی دەرۋونی ترسناکی ئی رنگ دهاداته‌وه له ژيانی
 داهاتویدا. به‌ئێ له حەقیقه‌تدا کچی به‌ کوپرکراو واز له می‌ یایه‌تی
 خۆی ناهینیت، به‌لکو له‌و حاله‌ته‌دا کچ، وه‌ك گۆرانی بیژیکی
 بچووک دیته‌ به‌ر چاو، که‌ بلیسه‌ی ململانی ی کچیتی ئی
 هه‌لده‌قولیت، ئه‌ویش به‌ نیغراکردنی به‌رامبه‌ر به‌ خۆ
 سفورکردن، هه‌روه‌ها ململانی ی نی‌رایه‌تی له‌ شیوه‌ی
 دوژمنکارانه‌ و له‌پوو‌وه‌ستان. وه‌ کاتی ئه‌و په‌تایه‌ له‌ده‌روونی
 کچه‌دا ره‌گ داده‌کوئی، له‌ دوا‌روژدا، ده‌بیته‌ نی‌چیری چه‌ندین
 نه‌خۆشی و گرتی دەرۋونی، له‌وانه‌شه‌ جار و بار به‌ره‌و کارو
 پیشه‌ی داوین پیسی و له‌ش فروشی هه‌نگاو بنیت.

دوا ووتنه :

خوشكى بهريز، دواى نهووى توانيمان به پشتيوانى خواى
گوره، وه لآمى نهو پاساوانه بدهينه وه كه له ناو كومه لدا باوون
و زږېږې خوشكانمان، ځويانيان پي له خسته بردوه، جاريكى
تر دمه وي نهو دوباره بگمه وه كه ناينى نيسلام، په يام و
به رنامه يه كى تيروته سله لى ژيانه و گشت بواره كاني ژيان
ده گريته وه و هيچ پاساو و پرسياريك نيه كه نيسلام، وه لآمى
نه دايته وه و نه داته وه، چونكه نيسلام، ناين و، به رنامه ي
خودايه و، به رنامه ده ست كرده كان له ناو نه م به رنامه به رفراوانه
جى يان نابيته وه. بويه تا كات ماوه، خوت بگه يه نه به كاروانى
باوه پداران و په يره وكردنى په يامى به رزى نيسلام، چونكه
روژگار زور به خيراى ته مه نت ده خوات و رات ده پيچي و به ره و
مردن و ژيانى ناو گوري پر له ناخوشى و مه ينه ت نزيك
ده بيه وه. با له م كه سانه نه ژمي درييت كه خواى گوره
ده رباره يان ده فهرمويت: (أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى
فَمَا رِبْحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ) (البقرة : ١٦) جا با له و
كه سانه نه بين كه گومپايى و سه رلى شيواوى ده گورپه وه به
رينمايى و په يره وكردنى فهرمانه كاني خواى گوره و

پئیغه مبه ركهی (صلی الله علیه وسلم)، كه نه بازرگانیه كانیان
 سوود به خشه و نه له و كه سانهن كه ریی راستیان گرتۆته بهر.
 خوشكى به ریژم: چۆن به هیچ جۆریك نامه ویی كه خۆم بهر
 سزای خوای گه و ره بكه وم، هه مان شتیش بۆ تۆ ده خوازم.
 چونكه ئیسلام وای فیركردووین، بۆیه، تا ده رگای ته و به و
 گه پانه و هت ئی دانه خراوه، په له بكه به ره و باوه شی پر له سۆزی
 ئیسلام و، ده ست به په یامه كه یه وه بگره و خۆتی پی به خته وهر
 و سه رفراز بكه. چونكه ئیسلام تاكه و یستگه یه بۆ وه ده ست
 هینانی ژیانیکى پر له ئاسووده یی و ئارامی له م دونیا یه دا و،
 وه ده ست هینانی ره زامه ندی خوای میهره بان له روژی قیامه تدا.

و اخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین

و صلی الله علی رسول الله محمد و علی اله و صحبه أجمعین

ئاومرۇك

۵	پېشەكى چاپى يەكەم
۸	((كەي و چۆن پىلانى دامالنى بالاپۆشى لە جىھانى ئىسلامى سەرى ھەلدا؟))
۱۴	((بانگەوازانى سفور لە مىسر))
۲۱	((رۆژنامەگەرى و سفور))
۲۴	((حىكمەتى بالاپۆشى))
۲۴	((ئايەتەكانى بالاپۆشى))
۲۹	خوشكى بەرئىزم چىن ئەوانەى بالاپۆشت (حىجاب) ت لى قەدەغە دەكەن؟
۲۹	پاساۋ (العذر)ى يەكەم
۳۲	پاساۋى دووھەم
۳۳	پاساۋى سى يەم
۳۵	پاساۋى چوارەم
۳۶	پاساۋى پىنچەم
۳۸	پاساۋى شەشەم
۳۹	پاساۋى ھەوتەم
۴۰	پاساۋى ھەشتەم
۴۱	پاساۋى تۆيەم
۴۵	پاساۋى دەيەم
۴۹	پاساۋى يازدەھەم
۵۰	پاساۋى دوانزەھەم

۵۲	پاساوی سیانزه هم
۵۴	پاساوی چوارده هم
۵۷	پاساوی پانزده هم
۶۰	پاساوی شانزه هم
۶۱	پاساوی هه فده م
۶۳	پاساوی هه ژده م
۶۷	((ئامۆزگاری له چه ند خاڵێکدا))
۶۹	مه رجه کانی بالاپۆش ((حیجاب))
۷۵	چاپی دووهم: پێشه کی چاپی دووهم
۷۹	ئایا ئافره ت به خته ور ده بی ت به خۆ سفور کردن؟
۸۱	ئایا تۆ جارێ بچووکیت؟ ئایا بالاپۆش پێوه ری ره وشتی که سینک نیه ؟
۸۱	حیکمه تی بالاپۆش
۸۶	((چرپه ی دلسۆزێک به گوێی سفوردا))
۸۸	(ده روازه یه کی کراوه بۆ چه ند پرسیارێکی راشکاوانه)
۸۹	(زیانه کانی سفوری)
۹۲	پترکراوی چاپی سی یه م ((بالاپۆشی ئافره ت))
۹۲	((بالاپۆشی له فیتره و شه رعدا))
۹۶	(ئارمانجه کانی بالاپۆش)
۱۰۱	دوا و وته

